

شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی
Public Private Dialogue

ارزیابی و پایش عملکرد شورایی استانی گفت و گوی دولت و بخش خصوصی

طی سه ماهه سوم سال ۹۸

دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی

اسفند ۱۳۹۸

فهرست عناوین

۲	مقدمه.....
۳	معرفی حوزه های ارزیابی، معیارها و شاخص های زیر مجموعه آن در دستورالعمل ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی.....
۴	تحلیل نتایج ارزیابی عملکرد شوراهای استانی گفت و گوی دولت و بخش خصوصی طی سه ماهه سوم سال ۱۳۹۸.....
۴	معیار "وضعیت تشکیل جلسات".....
۴	۱- شاخص تعداد جلسات.....
۶	۲- شاخص رسمیت جلسات.....
۹	معیار "کیفیت اداره جلسات".....
۹	۱- شاخص میزان حضور رئیس برای اداره جلسه.....
۱۰	۲- موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار مطروحه در جلسات و اقدامات کارشناسی صورت گرفته روی آنها.....
۱۴	معیار "اجرایی شدن مصوبات استانی".....
۱۶	معیار "کیفیت مصوبات ملی و فراگیر".....
۱۶	۱- شاخص نسبت مصوبات ملی و فراگیری که منضم به گزارش کارشناسی می باشند به کل مصوبات ملی و فراگیر.....
۱۷	۲- شاخص نسبت مصوبات ملی و فراگیری که قابلیت بررسی توسط دبیرخانه شورای مرکز را داشته باشد به کل مصوبات ملی و فراگیر.....
۲۱	معیار "وجود سامانه های نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان و تشکل های اقتصادی".....
۲۱	۱- شاخص استقرار سامانه های نظرخواهی و نظرسنجی.....
۲۲	۲- شاخص نسبت دستورجلساتی که مرجع طرح آنها تشکل های اقتصادی باشد، به کل دستورجلسات با موضوعات اقتصادی و مرتبط به محیط کسب و کار.....
۲۳	۲۳.....
۲۶	معیار "ارتباطات با دبیرخانه مرکز".....
۲۶	۱- شاخص کیفیت ارائه مستندات به دبیرخانه مرکز.....
۲۷	۲- شاخص کیفیت سایر ارتباطات و مکاتبات.....
۳۰	معیار "ارتباطات با سایر شوراهای استانی".....
۳۲	سایر اقدامات و امتیازات ویژه.....
۳۳	ارزیابی نهایی عملکرد شوراهای استانی گفت و گوی دولت و بخش خصوصی طی سه ماهه سوم سال ۱۳۹۸.....
۳۵	مقایسه میانگین نتایج ارزیابی نهایی شوراهای استانی در سه ماهه سوم سال ۹۸ با مدت مشابه در سال های ۹۶ و ۹۷ و شش ماهه اول ۹۸.....
۳۶	مقایسه میانگین معیارهای ارزیابی در سه ماهه سوم سال ۹۸ با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷.....

تجارب جهانی نشان داده است که بهبود روز افزون فضای کسب و کار، نیازمند گفت و گو و تعامل دولت و بخش خصوصی است. این رویکرد در ایران نیز، در سال ۱۳۸۹ با تاسیس شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی در ماده ۷۵ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه نهاده شده و از اوایل سال ۹۰ تا کنون این شورا، به عنوان حلقه واسط میان دولت و فعالان اقتصادی و به مثابه صحنه‌ای برای انتقال خواسته‌ها و مطالبات بخش خصوصی به دولتمردان کشوری در حال فعالیت می باشد. مهم ترین و بارزترین مأموریت شورای گفت و گو که در بند (الف) ماده ۱۱ قانون بهبود محیط کسب و کار نیز بدان اشاره شده است، بررسی پیشنهادهای مربوط به اصلاح، حذف یا وضع مقررات اعم از آیین نامه‌ها، بخشنامه‌ها، دستورالعمل‌ها، شیوه نامه یا رویه‌هایی اجرایی به منظور بهبود محیط کسب و کار می باشد.

بر این اساس، طبق حکم ماده ۱۳ قانون بهبود محیط کسب و کار نیز، استاندار موظف به برگزاری شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی در استان بوده و به عنوان رئیس شورا، وظیفه سازماندهی فضای کسب و کار در استان را طبق درخواست‌های دریافتی از تشکل‌ها و فعالان اقتصادی، عهده دار می باشد. همچنین، در ماده فوق و نیز دستورالعمل "نحوه اداره جلسات شوراهای استانی" به وظایف و ظرفیت‌های قانونی این شورا در سطح استان اشاره شده است.

اما از آنجایی که شوراهای استانی و دبیرخانه‌های متبوع بایستی طبق قوانین و دستورالعمل‌های مرتبط با شورای گفت و گو عمل نمایند، لذا لازم است تا عملکرد این شوراها مورد ارزیابی و پایش قرار گیرد. در این راستا، دستورالعملی در خرداد ماه ۹۶ توسط دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی مرکز تدوین گردید که شوراهای استانی به صورت دوره‌ای (فصلی) و بر مبنای شاخص‌ها و معیارهای مندرج در دستورالعمل مذکور، از ابتدای سال ۹۶ تا کنون، طی ۱۰ دوره، مورد سنجش قرار گرفته‌اند. در این دوره که یازدهمین دوره ارزیابی محسوب می گردد، نیز مشابه ارزیابی دوره‌های گذشته، پایش عملکرد شوراهای استانی، با توجه به هر یک از شاخص‌ها و معیارهای ارزیابی مورد تحلیل قرار گرفته و در بخش پایانی گزارش، نتایج ارزیابی هر استان ارائه شده است.

شایان ذکر است در این دوره، جز در استان هرمزگان، در سایر استان‌ها شاهد برگزاری حداقل یک جلسه شورای گفت و گو در سه ماهه سوم سال جاری بوده و در خصوص گزارش فصلی نیز، همچنان برخی از استان‌ها، به وظیفه خود مبنی بر ارسال به موقع گزارش فصلی، عمل نکرده‌اند. به نحوی که مشابه دو دوره گذشته در سال ۹۸، استان سیستان و بلوچستان فاقد گزارش فصلی بوده و استان گلستان نیز در این دوره، گزارش سه ماهه سوم خود را به دبیرخانه شورای مرکز ارسال نکرده است.

معرفی حوزه های ارزیابی، معیارها و شاخص های زیر مجموعه آن در دستورالعمل ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی

در جدول زیر، حوزه ها، معیارها و شاخص های مورد استفاده در ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی نشان داده شده است. بیشترین امتیاز حاصل از این پایش برای هر استان، عدد ۱۰۰ می باشد که بر اساس اهمیت حوزه های ارزیابی و معیارها و شاخص های زیرمجموعه آن، به ترتیب زیر، تقسیم می گردد.

حوزه های ارزیابی	معیارهای ارزیابی	شاخص های ارزیابی	امتیاز
(۱) وضعیت تشکیل و کیفیت اداره جلسات شوراها (۳۰ امتیاز)	وضعیت تشکیل جلسات	تعداد جلسات	۵
		رسمیت جلسات	۵
	کیفیت اداره جلسات	میزان حضور رئیس برای اداره جلسه	۵
		موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار در جلسات و اقدامات کارشناسی صورت گرفته روی آنها	۱۵
(۲) نحوه انجام وظایف شورای استانی (۴۵ امتیاز)	اجرای شدن مصوبات استانی	نسبت مصوبات استانی اجرا شده به کل مصوبات استانی	۱۵
	کیفیت مصوبات ملی و فراگیر	نسبت مصوباتی که منضم به گزارش کارشناسی می باشند به کل مصوبات ملی و فراگیر	۱۰
		نسبت مصوباتی که قابلیت بررسی جهت طرح در شورای مرکز را داشته باشد به تعداد کل مصوبات ملی و فراگیر	۲۰
(۳) نحوه انجام وظایف دبیرخانه شورای استان (۲۵ امتیاز)	وجود و کیفیت سامانه های نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان و تشکل های اقتصادی	استقرار سامانه های مذکور	۲
		نسبت دستورجلساتی که مرجع طرح آنها تشکل های اقتصادی باشد، به کل دستورجلسات با موضوعات اقتصادی و مرتبط به محیط کسب و کار	۵
	ارتباطات با دبیرخانه مرکز	کیفیت ارائه مستندات به دبیرخانه مرکز	۱۰
		کیفیت سایر ارتباطات و مکاتبات	۵
	ارتباطات با سایر شوراهای استانی	برگزاری جلسات مشترک، جلسه با موضوع مشترک، الگوبرداری از دستورجلسات سایر شوراهای استانی	۳
جمع امتیاز			۱۰۰

بنابراین، در فرایند ارزیابی استان ها، وضعیت هر شاخص، بر اساس مقایسه مستندات از سالی و اطلاعات آماری آن استان با مقیاس های تعریف شده برای آن شاخص، ارزیابی گردیده و سپس امتیاز لازم برای استان کسب خواهد شد.

معیار "وضعیت تشکیل جلسات"

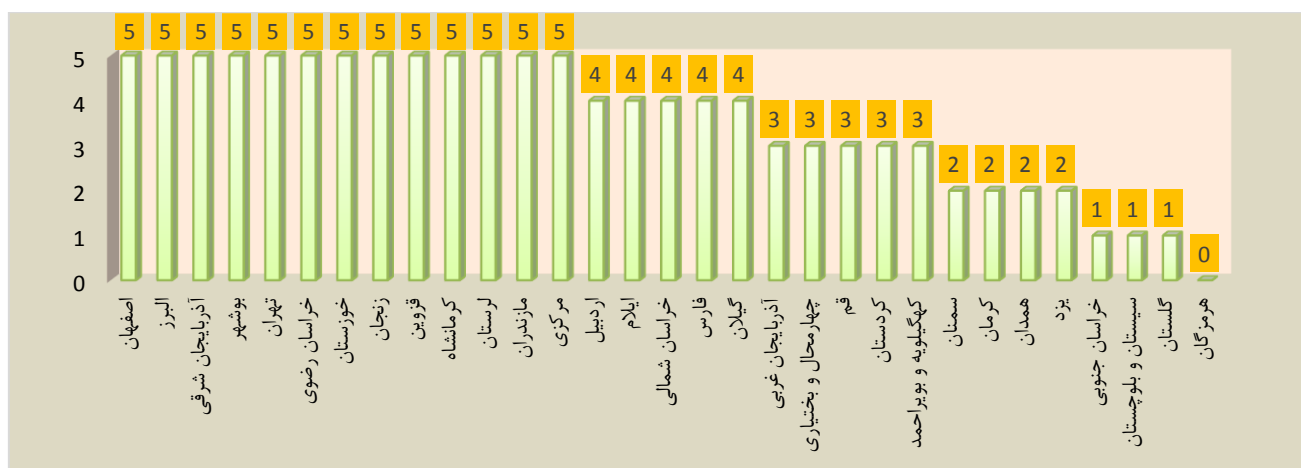
۱- شاخص تعداد جلسات

با توجه به اینکه شوراهای استانی موظف به تشکیل حداقل یک جلسه در هر ماه می باشند، لذا مقتضی است استان، در هر دوره ارزیابی، حداقل سه جلسه برگزار نموده باشد. همچنین شورا در اولین جلسه هر سال، بایستی تقویم زمانی تشکیل جلسات را تهیه و تصویب نماید.

نتایج

طبق تبصره (۳) ماده ۱۲ قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۶ و نیز ماده (۲) دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی، نشست های عادی شورای استان، بایستی حداقل یک جلسه در هر ماه باشد. از طرفی نیز این شورا باید بر اساس تبصره ذیل ماده (۲) دستورالعمل مذکور، تقویم زمانی تشکیل جلسات را در ابتدای سال به تصویب شورای استان برساند. بنابراین، رعایت شرایط فوق توسط استان، نشان از اهمیت و توجه ویژه به جایگاه شورای گفت و گو، تقویت اعتماد متقابل بین بخش خصوصی و دولتی و نیز شناسایی و بررسی بیشتر مسائل و مشکلات فعالان اقتصادی دارد. البته بایستی توجه داشت که صرف برگزاری جلسات، راهگشای اصلی معضلات اقتصادی نیست، بلکه تشکیل منظم جلسات با هدف ارتقای بهره وری و اصلاح فضای کسب و کار می تواند در تسهیل و رونق فعالیت های اقتصادی موثر واقع گردد.

بر این اساس، طبق مقیاس تعریف شده، حداکثر امتیاز شاخص، زمانی است که حداقل دو جلسه شورای استان منطبق با تقویم زمانی برگزاری جلسات، تشکیل گردد. در این بین، طبق دستورالعمل "ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی"، زمانی که استان نتواند در تاریخ تعیین شده، اقدام به برگزاری جلسه نماید، اما جلسه جایگزین آن، در فاصله زمانی حداکثر دو هفته بعد از زمان معین در تقویم تشکیل شود، به عنوان جلسه منطبق با تقویم در نظر گرفته خواهد شد.

طبق نمودار فوق، در ۱۳ استان از ۳۱ استان (حدود ۴۲ درصد)، شاهد برگزاری حداقل دو جلسه منطبق با تقویم زمانی بوده که منجر به کسب حداکثر امتیاز برای این استان ها در بازه زمانی سه ماهه سوم سال جاری، شده است. نکته حائز اهمیت آن است که تعداد استان هایی که در این دوره، حداکثر امتیاز را کسب نمودند، کمتر از بهار و تابستان بوده که هر یک شامل ۱۴ استان بوده اند. همچنین، ۵ استان، اردبیل، ایلام، خراسان شمالی، فارس و گیلان استانی هایی هستند که اگر چه اغلب آن ها شرط حداقل برگزاری جلسات در هر ماه را رعایت

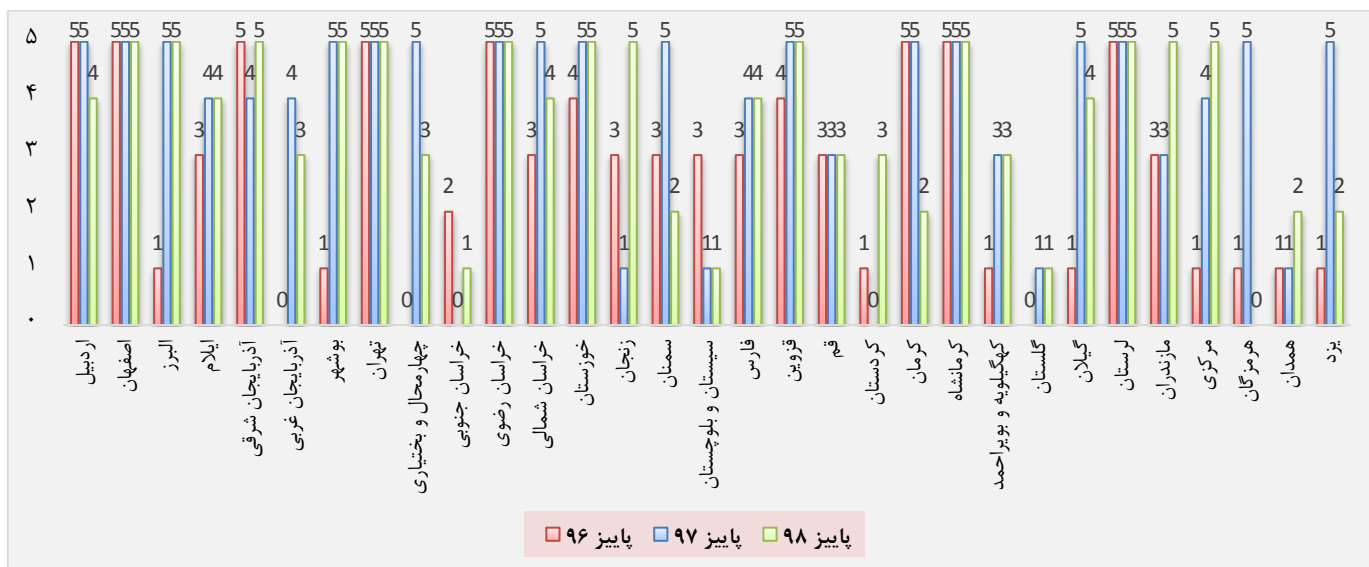
کرده و اقدام به برگزاری سه جلسه در فصل پاییز نمودند، اما به علت عدم توجه به تقویم زمانی برگزاری جلسات و تشکیل نشست ها بدون برنامه زمانبندی، از امتیازی کمتر از حداکثر امتیاز برخوردار شدند. این امر در خصوص استان هایی که امتیاز ۳ را در نمودار فوق دارا می باشند، نیز صادق بوده، به نحوی که این استان ها، علیرغم برگزاری دو نشست، فاقد تقویم زمانی می باشند و لذا موفق به کسب حداکثر امتیاز نشدند.

استان هرمزگان نیز در فصل پاییز، با وجود پیگیری های مکرر دبیرخانه شورای استان، جلسه ای برگزار نکرده و در سال ۹۸ تنها اقدام به برگزاری یک نشست نموده است. بنابراین در نمودار فوق، امتیازی از این شاخص به استان اختصاص نخواهد یافت.

لازم به ذکر است اعداد ۲ و ۱ در نمودار فوق، به ترتیب نشان دهنده برگزاری یک جلسه منطبق با تقویم و غیرمنطبق با تقویم می باشد. البته در این بین، استان های سیستان و بلوچستان و گلستان فاقد برنامه زمانبندی برگزاری جلسات بوده اند.

به طور خلاصه می توان گفت از ۳۱ استان کشور در سه ماهه سوم سال ۹۸، فقط ۸ استان اردبیل، اصفهان، ایلام، بوشهر، خراسان شمالی، خوزستان، فارس و کرمانشاه شرط حداقل برگزاری جلسات در هر ماه را رعایت کرده اند که در این میان، همان گونه که قبلا اشاره گردید، برخی از آن ها فاقد تقویم زمانی بوده اند.

نمودار زیر نیز شاخص "تعداد جلسات" در پاییز ۹۸ با دو دوره مشابه سال های ۹۶ و ۹۷، را مورد مقایسه قرار داده است. همان گونه که مشاهده می شود، در این دوره، تعداد استان هایی که حداکثر امتیاز را کسب نمودند (برگزاری حداقل ۲ جلسه منطبق با تقویم زمانی)، نسبت به پاییز ۹۶ افزایش یافته، اما در مقایسه با پاییز ۹۷ با کاهش مواجه شده است^۱. همچنین، باید توجه داشت که در این دوره، تعداد استان های بیشتری اقدام به برگزاری جلسه نمودند؛ به نحوی که، این رقم در پاییز ۹۶ و ۹۷، به ترتیب شامل ۲۹ و ۲۸ استان و در سه ماهه سوم ۹۸، ۳۰ استان بوده است.

لازم به ذکر است، استان های اصفهان، البرز، تهران، خراسان رضوی، کرمانشاه و لرستان در هر سه دوره، حائز کسب حداکثر امتیاز شده و در استان های البرز، ایلام، بوشهر، خراسان شمالی، فارس، گیلان، مازندران و مرکزی طی سه دوره (تابستان ۹۶، ۹۷ و ۹۸) وضعیت شاخص بهبود یافته و شاهد افزایش تعداد جلسات در این استان ها می باشیم.

همچنین مقایسه آماری تعداد جلسات استان ها در این دوره با بهار و تابستان ۹۸ نشان می دهد که این شاخص در تابستان و پاییز نسبت به سه ماهه اول، روند صعودی داشته و از ۲۶ استان برگزار کننده جلسات به ۳۰ استان ارتقا یافته است. از طرفی نیز، استان های اصفهان، البرز، آذربایجان شرقی، بوشهر، تهران، خراسان رضوی، خوزستان، زنجان، کرمانشاه و مرکزی در هر سه دوره حداکثر امتیاز را دارا می باشند.

^۱ در پاییز ۹۶، این تعداد شامل ۸ استان (۲۶ درصد)، در پاییز ۹۷ شامل ۱۷ استان (۵۵ درصد) و در پاییز ۹۸ شامل ۱۳ استان (۴۲ درصد) می باشد.

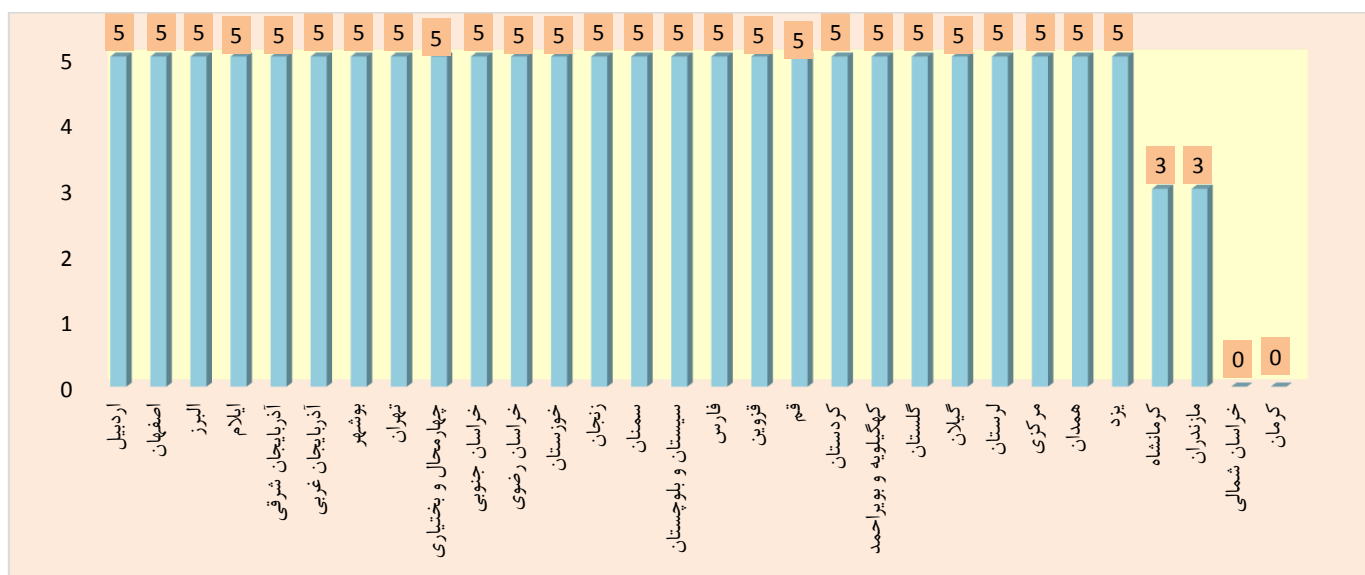
همچنین، استان کردستان نیز اگر چه حداکثر امتیاز را در دوره های مذکور طی سال ۹۸ کسب نکرد، اما روند برگزاری جلسات در هر دوره نسبت به دوره قبل، صعودی بوده است.^۱

۲- شاخص رسمیت جلسات

طبق دستورالعمل، جلسات شورای استانی با حضور بیش از نصف اعضاء رسمیت می یابد، لذا در صورتیکه جلسات برگزار شده شورا در طول دوره ارزیابی، از رسمیت برخوردار باشند، شورای استانی، امتیاز این شاخص را کسب می نماید.

نتایج

این شاخص به نقش آفرینی قوای سه گانه در جلسات شورای گفت و گو و نیز میزان اهمیت ایشان به تعامل با بخش خصوصی و تعاونی به منظور رفع مشکلات فعالان اقتصادی اشاره دارد. بر این اساس، در صورتی که جلسات از رسمیت برخوردار بوده و بخش دولتی، نمایندگان قوه قضائیه و مجلس شورای اسلامی همراه با نمایندگان بخش خصوصی و تعاونی حضور و مشارکت فعال داشته باشند، ضمن آن که اعتماد فعالان کسب و کار به مراجع و ارگان های دولتی و حاکمیتی به منظور حل مشکلات اقتصادی افزایش می یابد، اثربخشی جلسات نیز بیشتر خواهد شد.

همان گونه که در نمودار مشاهده می گردد از ۳۰ استانی که در بازه زمانی مورد بررسی اقدام به برگزاری جلسات نمودند، در ۲ استان خراسان شمالی و کرمان جلسات برگزار شده به دلیل نرسیدن به حد نصاب لازم، از رسمیت برخوردار نبوده و امتیازی از این شاخص برای استان های مذکور حاصل نشد. از طرف دیگر، ۲۶ استان (۸۷ درصد از استان های برگزار کننده جلسات)، در تمامی نشست های خود طی سه ماهه سوم، شرط حضور بیش از نصف اعضا را در هر جلسه رعایت کرده و لذا حداکثر امتیاز (۵ امتیاز) را کسب کردند. لازم به ذکر است برخی از جلسات برگزار شده در استان های کرمانشاه و مازندران فاقد رسمیت بوده و امتیازی کمتر از حداکثر امتیاز به این استان ها اختصاص داده شد. همچنین، در استان هرمزگان در بازه زمانی مورد بررسی، نشست شورای گفت و گو برگزار نگردید و لذا در ارزیابی این شاخص در نظر گرفته نشده است.

^۱ در بهار ۹۸، جلسه ای برگزار نشده اما در تابستان و پاییز این رقم به ترتیب شامل یک و دو جلسه بوده است.

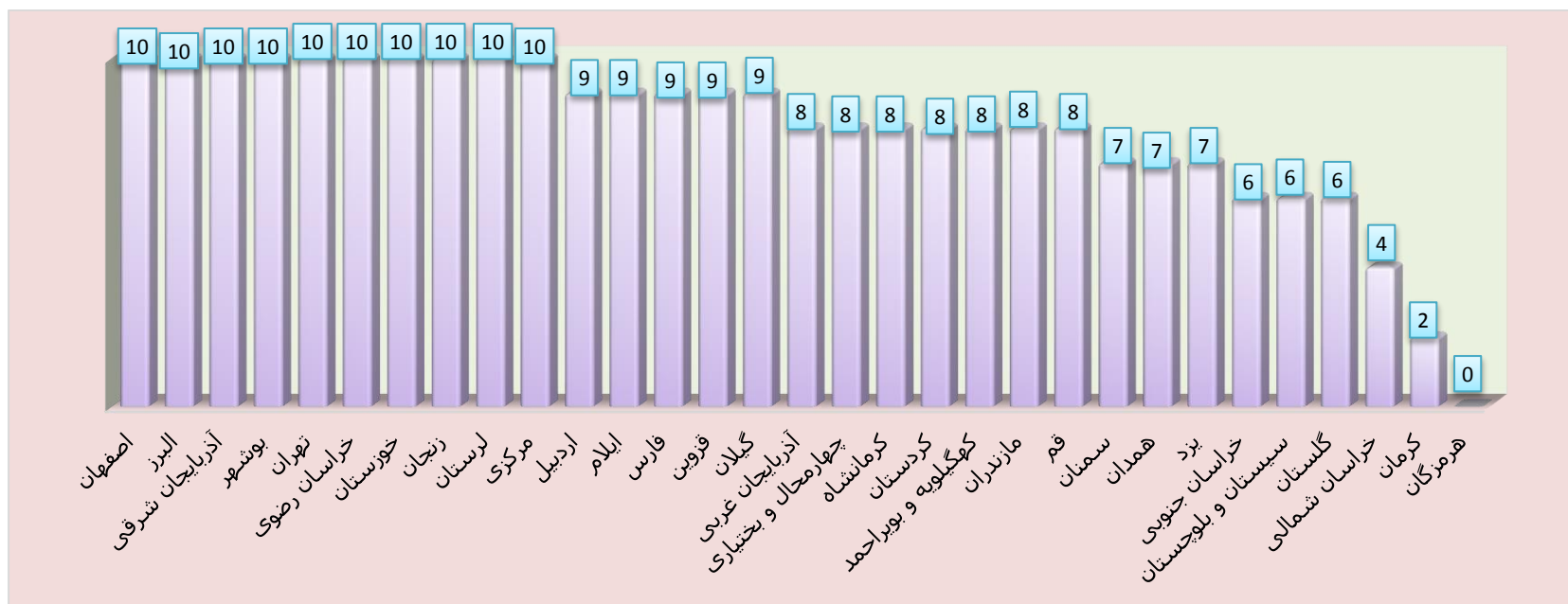
مقایسه ارزیابی این دوره با دوره های مشابه در سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸ نشان می دهد که درصد حاصله از استان هایی که حداکثر امتیاز را کسب کردند، فقط نسبت به پاییز ۹۷ (۷۲٪) (۲۱ از ۲۹ استان)) روند صعودی داشته و نسبت به سایر دوره ها، با درصد کمتری مواجه بوده است. به نحوی که این عدد در پاییز سال ۹۶، ۹۳٪ (۲۶ از ۲۸ استان)، شش ماهه اول ۹۸ نیز به ترتیب، ۸۸٪ (۲۳ از ۲۶ استان) و ۹۰٪ (۲۷ از ۳۰ استان) بوده است در حالی که در این دوره شامل ۸۷٪ می باشد. این امر از یک طرف نشان از عدم توجه استان ها به ترکیب اعضای شورا مطابق با دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی به خصوص در بخش مدیران عامل استان ها دارد، چرا که در برخی از استان ها، تعداد مدیران عامل یا روسای تشکل ها کمتر از میزان تعیین شده در دستورالعمل مذکور (۸ نفر) می باشد و از طرف دیگر نیز، می تواند به دلیل عدم حضور و مشارکت برخی از اعضای دولتی و به ویژه نمایندگان مجلس و قوه قضائیه باشد. البته طبق بررسی های صورت گرفته در خصوص وضعیت مشارکت اعضای شورا طی سال های اخیر، حضور بخش های دولتی و خصوصی و تعاونی در جلسات پررنگ تر از نمایندگان قوای مقننه و قضائیه بوده است.

بنابراین انتظار می رود نمایندگان مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه، مشارکت بیشتری در جلسات داشته باشند تا علاوه بر تاثیرگذاری در رسمیت جلسات، از نقش موثر ایشان نیز در مصوبات و تصمیمات شورا بتوان بهره جست.

نکته حائز اهمیت آن است که با توجه به آن که استان کرمان در سه ماهه سوم سال جاری اقدام به برگزاری یک جلسه در شهرستان رفسنجان نموده بود، لذا اغلب اعضای شورا در جلسه حضور نداشته و تنها جلسه برگزار شده، از رسمیت برخوردار نبوده است.

نمودار ارزیابی معیار "وضعیت تشکیل جلسات" بر اساس دو شاخص "تعداد جلسات" و "رسمیت جلسات"

با توجه به آن که حداکثر امتیاز تعیین شده برای معیار "وضعیت تشکیل جلسات"، ۱۰ و حداقل صفر می باشد، طبق نمودار زیر، طی سه ماهه سوم سال جاری، در ۱۰ استان، حداقل دو جلسه منطبق با تقویم زمانی برگزار شده که تمامی جلسات برگزار شده آن ها نیز از رسمیت برخوردار می باشند. در استان هرمزگان، به دلیل عدم برگزاری جلسه، امتیازی از این معیار حاصل نگردید. در سایر استان ها بجز استان های کرمانشاه، مازندران، کرمان و خراسان شمالی، علت عدم کسب حداکثر امتیاز از شاخص اول بوده و در خصوص شاخص دوم، حداکثر امتیاز لحاظ گردید.

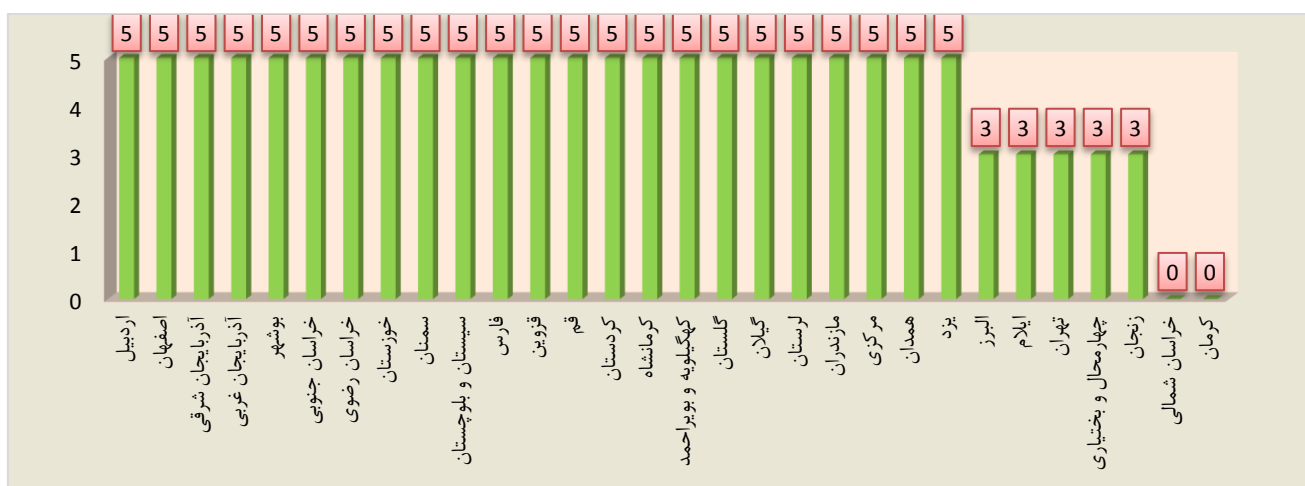
معیار "کیفیت اداره جلسات"

۱- شاخص میزان حضور رئیس برای اداره جلسه

در صورتیکه جلسات برگزار شده شورا در طول دوره ارزیابی، با حضور رئیس شورا برگزار و اداره گردد، شورای استان امتیاز این شاخص را کسب می نماید.

نتایج

حضور و مشارکت استاندار به عنوان رئیس شورا در هر جلسه، نشان از حمایت و توجه ویژه بالاترین مقام دولتی در سطح استان به پیگیری و رفع مشکلات بخش خصوصی داشته که این امر می تواند تاثیر بسزایی در مشارکت سایر اعضای شورا نیز ایجاد نماید.

طبق نمودار فوق، از ۳۰ استانی که در بازه زمانی مورد بررسی، اقدام به برگزاری جلسه نمودند، در ۲۳ استان (۷۷ درصد از استانها)، استاندار در تمامی نشست ها مشارکت داشته، اما در ۵ استان، شاهد عدم حضور رئیس شورا در برخی از جلسات می باشیم که در اغلب موارد با حضور نماینده ایشان برگزار شده است. استان هرمزگان نیز در این دوره، اقدام به برگزاری جلسه شورای گفت و گو نکرده و لذا در ارزیابی این شاخص محاسبه نشده است.

همچنین، در ۲ استان خراسان شمالی و کرمان، استاندار در جلسات شورای گفت و گو شرکت نکرده و لذا امتیازی از این شاخص به استان اختصاص نخواهد یافت.

لازم به ذکر است کسب حداکثر امتیاز در اغلب استان ها اگر چه نشان از حضور مستمر استاندار در جلسات دارد، اما باید توجه داشت که نشست های شوراهای استانی در اکثر استان ها فاقد نظم لازم بوده و همان گونه که در شاخص "تعداد جلسات" اشاره گردید، تبصره (۳) ماده ۱۲ قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور مصوب ۱۳۹۶ مبنی بر برگزاری حداقل یک جلسه در هر ماه، رعایت نشده و برخی از استانداران توجهی به برگزاری منظم جلسات ندارند.

نتایج ارزیابی این شاخص در پاییز ۹۸ نسبت به دوره های مشابه خود در سال های ۹۶ و ۹۷ و حتی در مقایسه با شش ماهه اول سال ۹۸، نشان می دهد که به جز پاییز ۹۷، در سایر دوره ها، درصد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز از این دوره، بیشتر بوده است.^۱ به عبارت دیگر، میزان مشارکت استاندار در جلسات کاهش یافته که ادامه این روند می تواند منجر به تضعیف جایگاه شورای گفت‌وگو و عدم توجه دستگاه های اجرایی استان به مصوبات و تصمیمات اتخاذ شده در جلسات گردد. نکته حائز اهمیت آن که استان خراسان شمالی که از ابتدای سال ۹۸ تا کنون اقدام به برگزاری ۷ نشست نموده است، استاندار در هیچ یک از جلسات حضور نیافته و نماینده ایشان، در جلسات شرکت کرده اند.

۲- موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار مطروحه در جلسات و اقدامات کارشناسی صورت گرفته روی آنها

در ارزیابی وضعیت شورای استان از حیث موضوعات مطروحه در جلسات، آن گروه از موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار که بررسی کارشناسی شده باشند (دستور جلسه منضم به گزارش کارشناسی باشد)، برای شورا امتیاز آور خواهند بود.

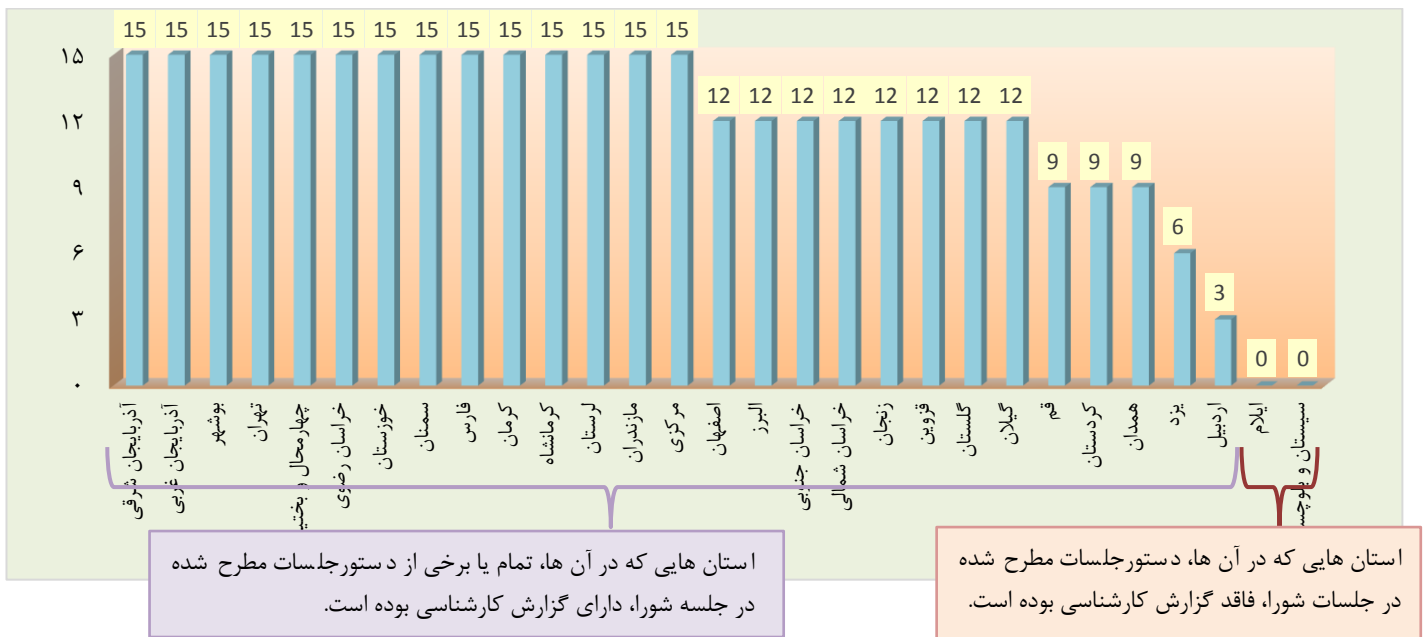
نتایج

این شاخص که از مهمترین شاخص های ارزیابی محسوب می گردد، موجب می شود تا اولاً موضوعاتی به عنوان دستور جلسه مطرح شوند، که شامل موضوعات اقتصادی و در چارچوب وظایف و اهداف شورا بوده، ثانياً مطالعات و بررسی های کارشناسی نیز در خصوص آن ها صورت گیرد. در خصوص انتخاب و تعیین موضوعات به ویژه موضوعات ملی و فراگیر، پیشنهاد می گردد تا با استعلام از دبیرخانه شورای مرکز از طرح موضوعات و دستور جلسات تکراری و مسائلی که سوابق طرح و بررسی در جلسات شورا یا کمیته ماده (۱۲) دارند، پرهیز شود. مطالعات کارشناسی موضوعات نیز می تواند از طریق بررسی مقدماتی دبیرخانه شورا، بهره مندی از نظرات کارشناسی صاحب نظران و مشاوران متخصص و نیز برگزاری جلسات کارگروه کارشناسی صورت گرفته و در فرم گزارش کارشناسی که به عنوان پیوست شماره (۱) به استان ها ابلاغ شده است، تکمیل و همراه با دعوتنامه برای اعضای شورا و نیز به عنوان مستندات پشتوانه همراه با صورت جلسه به دبیرخانه شورای مرکز ارسال گردد.

از طرف دیگر، بر اساس دستورالعمل شورای استانی، در صورت طرح و بررسی موضوعات ملی و فراگیر از سوی استان، گزارش کارشناسی به دبیرخانه شورای مرکز الزامی است. در این راستا، تا کنون، این امر محقق گردیده و اغلب دبیرخانه های شوراهای استانی، ضمن ارسال گزارش کارشناسی در مورد موضوعات ملی و فراگیر، حتی در خصوص برخی از مسائل در سطح استانی نیز اقدام به تهیه و تنظیم فرم گزارش کارشناسی و ارسال به دبیرخانه شورای مرکز می نمایند.

اما نکته حائز اهمیت کیفیت محتوای کارشناسی موضوعات و نحوه تکمیل فرم گزارش کارشناسی می باشد. چرا که در بسیاری از موارد، فرم مزبور بدون در نظر گرفتن محتوای کارشناسی و نکات قابل توجه در خصوص نحوه نگارش فرم - که در راهنمای ارسالی دبیرخانه مرکز تحت عنوان مستند " نحوه تکمیل فرم گزارش کارشناسی " بدان اشاره شده است - از سوی استان ها تکمیل گردیده و دبیرخانه های شوراهای استانی، صرفاً به ارسال گزارش اکتفا می نمایند. در صورتی که ارائه گزارش کارشناسی جامع، کامل و مستدل می تواند در کیفیت اداره جلسه شورا، اتخاذ تصمیمات شورای استان و حتی زمان فرایند بررسی موضوع در دبیرخانه مرکز، مؤثر و تاثیرگذار باشد.

^۱ در پاییز ۹۶، درصد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز (حضور استاندار در تمامی جلسات)، ۸۶٪ (۲۴ از ۲۸ استان)، پاییز ۹۷، ۷۶٪ (۲۲ از ۲۹ استان)، بهار و تابستان ۹۸، به ترتیب ۸۱٪ (۲۱ از ۲۶ استان) و ۸۳٪ (۲۵ از ۳۰ استان) بوده است.

نتایج حاصله نشان می دهد که از ۳۰ استان برگزار کننده جلسات، همچنان در برخی از استان ها، دستورجلسات مطروحه فاقد گزارش کارشناسی می باشند. به نحوی که طبق نمودار فوق، استان های ایلام و سیستان و بلوچستان، مشابه دوره گذشته، از این شاخص امتیازی کسب نکرده و تمامی دستورجلسات آن ها فاقد گزارش کارشناسی بوده است. البته ممکن است در برخی موارد، موضوعات با ماهیت استانی و ملی در جلسات کارگروه کارشناسی مطرح شوند، اما دارای گزارش کارشناسی نباشند که برای ارائه نتایج بهتر و بازدهی مطلوب جلسات، پیشنهاد می گردد تا بعد از جمع بندی جلسات کارگروه کارشناسی، موضوعات در فرم گزارش کارشناسی (پیوست شماره ۱) دستورالعمل نحوه اداره جلسات) تهیه و قبل از برگزاری جلسه اصلی، برای اعضای شورا ارسال گردد.

از طرف دیگر، ۱۴ استان (۴۷ درصد از استان ها) حائز کسب حداکثر امتیاز شده و بیش از ۸۰ درصد دستورجلسات اقتصادی آن ها (ملی یا استانی) شامل گزارش کارشناسی بوده اند. ۹ استان نیز حائز کسب امتیازی کمتر از حداکثر امتیاز شده و از سطح کیفی "خوب" برخوردار شدند. استان اردبیل نیز کمترین امتیاز را در بین استان های دارای گزارش کارشناسی به خود اختصاص داده و سطح ارزیابی استان از شاخص مزبور، بسیار ضعیف می باشد؛ زیرا از ۷ دستورجلسه مطروحه فقط یک موضوع شامل گزارش کارشناسی بوده است. امتیاز ۹ در نمودار فوق که استان های قم، کردستان، همدان به خود اختصاص داده اند، نشان از ارسال ۴۰ تا ۶۰ درصد دستور جلسات منضم به گزارش کارشناسی و امتیاز ۶ برای استان یزد، مبین ۳۰ درصد دستورجلسات دارای گزارش کارشناسی می باشد. لذا سطوح ارزیابی برای امتیاز های ۹ و ۶ به ترتیب "متوسط" و "ضعیف" تعریف شده است.

در مقایسه ارزیابی شاخص این دوره با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ و بهار و تابستان سال جاری، نتایج نشان می دهد که به جز پاییز ۹۷ که افزایش اندکی با این دوره دارد، در سایر دوره ها، درصد استان هایی که حداکثر امتیاز را از این شاخص بدست آوردند نسبت به این دوره، کمتر بوده است.^۱ علت این امر می تواند جدای از برگزاری کارگاه های آموزشی توسط دبیرخانه شورای مرکز، ناشی از افزایش سطح آگاهی و بالا رفتن میزان اهمیت شوراهای استانی و دبیرخانه های متبوع در خصوص بررسی و مطالعات کارشناسی موضوعات و ارائه نتایج در فرم گزارش کارشناسی به عنوان یک فرم استاندارد نیز باشد. اما باید توجه داشت که علیرغم میزان پیشرفت استان ها در ارسال گزارش کارشناسی، نسبت به دوره های گذشته، همچنان در کیفیت محتوایی گزارش ها تغییر چندانی حاصل نشده و در اغلب استان ها، تکمیل فرم

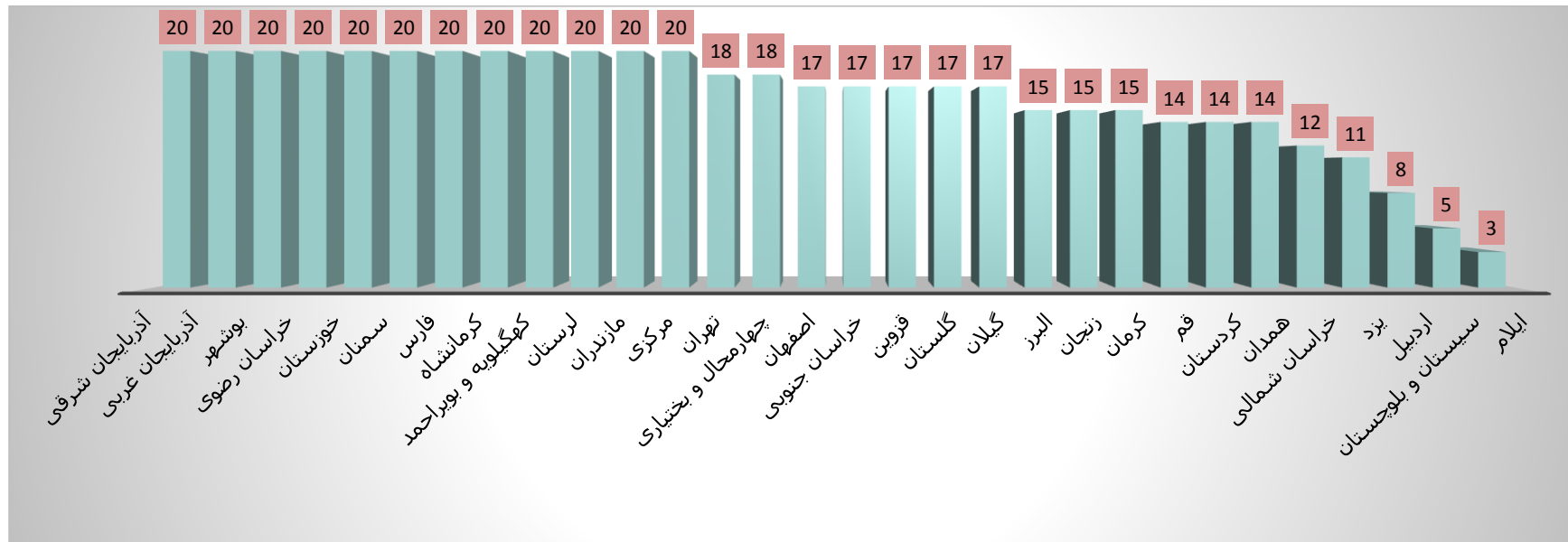
^۱ در پاییز ۹۶، این رقم ۴۳٪ (۱۲ از ۲۸ استان)، در پاییز ۹۷، ۴۸٪ (۱۴ از ۲۹ استان)، بهار ۹۸، ۳۱٪ (۸ از ۲۶ استان) و تابستان ۹۸، ۳۰٪ (۹ از ۳۰ استان) بوده است.

گزارش کارشناسی با دقت و براساس شرایط راهنمای فرم گزارش کارشناسی صورت نمی‌گیرد و لذا به ندرت شاهد ارائه گزارش‌های کارشناسی جامع، کامل و مستدل و با کیفیت محتوایی بالا از سوی استان‌ها می‌باشیم. لازم به ذکر است در این دوره حتی در صد استان‌هایی که فاقد گزارش کارشناسی بودند نیز نسبت به سایر دوره‌های فوق با کاهش مواجه شده است.^۱

^۱ . درصد استان‌هایی که فاقد گزارش کارشناسی بودند، در پاییز ۹۶، ۳۲٪ (۹ از ۲۸ استان)، در پاییز ۹۷، ۱۷٪ (۵ از ۲۹ استان)، بهار ۹۸، ۸٪ (۲ از ۲۶ استان) و در تابستان ۹۸، ۱۰٪ (۳ از ۳۰ استان) و در پاییز ۹۸، ۶٪ (۲ از ۳۰ استان) بوده است.

نمودار ارزیابی معیار "کیفیت اداره جلسات" بر اساس دو شاخص "میزان حضور رئیس برای اداره جلسه" و "موضوعات اقتصادی مطرح شده در جلسات منضم به گزارش کارشناسی"

- حداکثر امتیاز از این معیار، عدد ۲۰ می باشد که در این دوره ۱۲ استان از ۳۰ استان برگزار کننده جلسات، حائز کسب این امتیاز شده و از هر دو شاخص بالاترین امتیاز را بدست آوردند.
- طبق نمودار زیر، در بین استان های تهران تا ایلام که امتیاز بین ۱۸ تا ۳ را کسب نمودند، به جز ۷ استان، البرز، ایلام، تهران، چهارمحال و بختیاری، زنجان، خراسان شمالی و کرمان، مابقی استان‌ها، از شاخص اول حداکثر امتیاز را کسب کرده و کسر امتیاز ناشی از شاخص دوم می باشد.
- امتیاز ۵ و کمتر از آن در نمودار زیر شامل استان هایی است که به دلیل نداشتن گزارش کارشناسی، فقط از امتیاز شاخص اول (حضور رئیس شورا) برخوردار شده‌اند.

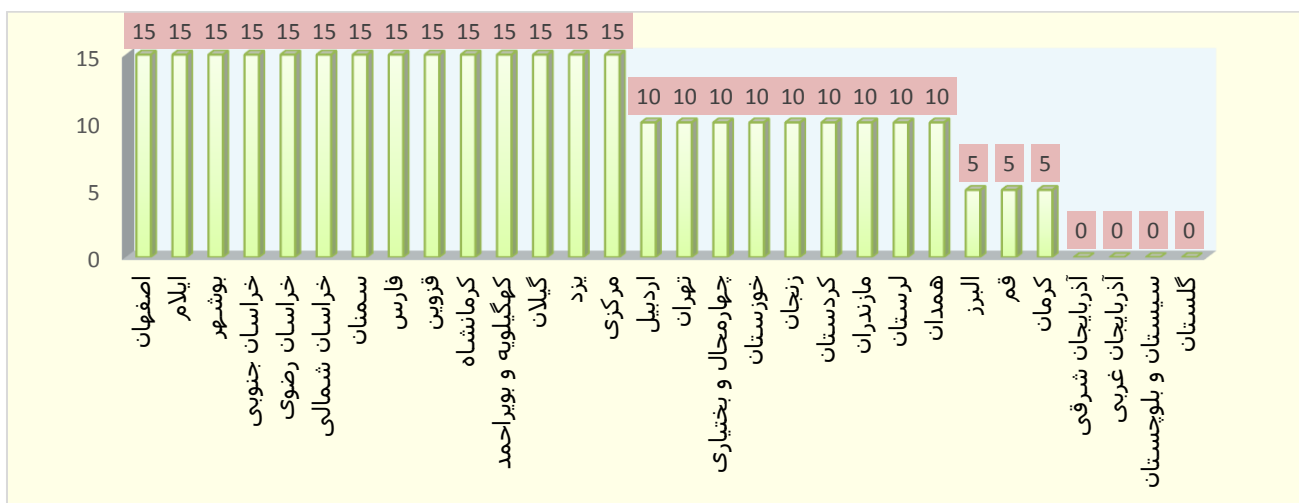
معیار "اجرایی شدن مصوبات استانی"

شاخص مورد استفاده جهت ارزیابی این معیار، نسبت مصوبات استانی اجرا شده به کل مصوبات استانی، طی بازه زمانی مورد بررسی است.

نتایج

از جمله معیارهای تاثیرگذار در ارزیابی عملکرد شوراهای استان، اجرایی شدن مصوبات استانی است. اما باید توجه داشت که این مصوبات به گونه ای اتخاذ گردند که متناسب با اهداف و وظایف شورا بوده و قابلیت اجرایی شدن داشته باشند. در واقع، هدف از برگزاری نشست شورای گفت گو، تولید مصوبات و انباشت آن نیست، بلکه شورا، محلی برای رفع موانع و مشکلات مرتبط با تولید و کسب و کار می باشد. از این رو، بایستی مدیران دستگاه های اجرایی بر اساس تکالیفی که برای آنها مشخص شده، عمل نموده و به جای تفسیر رأی خود از قوانین و مقررات، میزان همکاری و تعاملات خود را در اجرایی شدن مصوبات استانی افزایش دهند. بنابراین، افزایش درصد مصوبات استانی اجرا شده در یک استان، بیانگر رویکرد مثبت دستگاه های ذیربط به جایگاه و نقش شورای گفت و گو و همکاری و تلاش ایشان در رفع مشکلات و مسائل فعالان اقتصادی استان می باشد.

نمودار ارزیابی معیار "اجرایی شدن مصوبات استانی"

نمودار بالا، امتیاز حاصله برای هر استان را بر اساس درصد مصوبات استانی اجرا شده در سه ماهه سوم سال جاری نشان می دهد. لذا، ۴ استان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، سیستان و بلوچستان و گلستان امتیازی از این شاخص کسب نکردند. علت عدم کسب امتیاز در هر یک از استان های مذکور متفاوت می باشد؛ به نحوی که در استان آذربایجان شرقی، تمامی مصوبات اتخاذ شده در سطح ملی و فراگیر بوده و هیچ مصوبه استانی به تصویب نرسیده است. مصوبات استانی مربوط به سه ماهه سوم شورای استانی آذربایجان غربی، طبق گزارش فصلی ارسالی استان، اجرایی نشده است. همچنین، از آن جایی که میزان اجرای مصوبات استانی بر اساس اظهارات دبیرخانه شورای استان در گزارش فصلی می باشد، لذا در خصوص دو استان سیستان و بلوچستان و گلستان، علیرغم دارا بودن مصوبه استانی، به علت عدم ارسال گزارش فصلی و لذا عدم دسترسی به وضعیت اجرای مصوبات، لذا اطلاعاتی در این زمینه در دسترس نبوده و امتیازی نیز به استان اختصاص نخواهد یافت.

بر این اساس، در ۱۴ استان از ۲۹ استان کشور که دارای مصوبه استانی می باشند (حدود نیمی از استانهای دارای مصوبه استانی)، شاهد اجرایی شدن بیش از ۷۰ درصد مصوبات استانی می باشیم که در نمودار فوق نیز امتیاز ۱۵ را به خود اختصاص داده اند. همچنین، طبق نمودار فوق، ۹ استان در این دوره امتیاز ۱۰ (اجرایی شدن بین ۳۰ تا ۷۰ درصد مصوبات استانی) و ۳ استان نیز امتیاز ۵ (کمتر از ۳۰ درصد مصوبات استانی) را کسب نمودند.

در بررسی مقایسه ای "درصد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز از معیار مذکور" در این دوره با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ نتایج نشان داد که درصد حاصله در پاییز ۹۸ اگر چه نسبت به مدت مشابه خود در سال ۹۷، با افزایش مواجه شده اما نسبت به مدت زمان مشابه خود در پاییز ۹۶، کاهش یافته است.^۱

نکته حائز اهمیت دیگر آن است که در سال ۹۸، درصد حاصله از استان های حائز کسب حداکثر امتیاز در تابستان و پاییز ۹۸ مشابه یکدیگر بوده و کاهش قابل ملاحظه ای با بهار ۹۸ نداشته اند.^۲ لذا، آن چه که باید مدنظر قرار گیرد، در صد اجرایی شدن مصوبات می باشد که در سه دوره ارزیابی سال ۹۸، بیشترین درصد استان هایی که حداکثر امتیاز (۱۵ امتیاز) را بدست آوردند و بیش از ۷۰ درصد مصوبات استانی آن ها اجرایی شده، ۵۰٪ بوده که این امر می تواند نشان از پایین بودن میزان تعامل و همکاری دستگاه های اجرایی استان جهت اجرای مصوبات یا عدم پیگیری دبیرخانه شورای استان به منظور اجرایی شدن مصوبات و یا در برخی از موارد، طولانی بودن زمان اجرای مصوبه (خارج از بازه زمانی مورد بررسی) باشد.

همچنین در بررسی این معیار، وضعیت مصوباتی که در آخرین جلسه از آخرین ماه دوره ارزیابی، "در حال پیگیری" اعلام شده اند، به عنوان مصوبه "اجرا شده" در نظر گرفته شده اند. زیرا اکثر مصوبات استانی جهت اجرا، نیازمند مکاتبه و تعامل با دستگاه های اجرایی ذربیط در سطح استان می باشند که این امر ممکن است به دلیل زمان بر بودن، منجر به تحقق مصوبات مربوط به آخرین ماه دوره ارزیابی نگردد. لازم به یادآوری است استان هرمزگان با توجه به عدم برگزاری جلسه، امتیازی از شاخص مذکور دریافت نکرد.

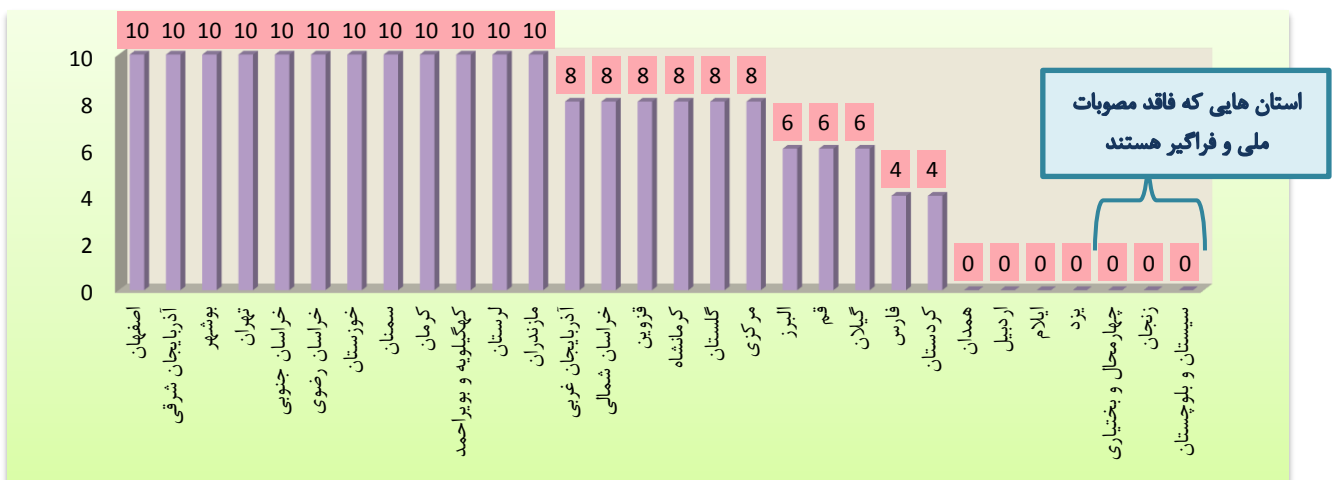
۱. در پاییز ۹۶، ۶۴٪ (۱۸ از ۲۸ استان)، در پاییز ۹۷، ۴۱٪ (۱۲ از ۲۹ استان) از استان های دارای مصوبه استانی، حائز کسب حداکثر امتیاز شدند.
۲. در بهار ۹۸، ۵۰٪ (۱۳ از ۲۶ استان) و در تابستان و پاییز ۹۸، ۴۸٪ (۱۴ از ۲۹ استان) از استان های دارای مصوبه استانی، حائز کسب حداکثر امتیاز شدند.

۱- شاخص نسبت مصوبات ملی و فراگیری که منضم به گزارش کارشناسی می باشند به کل مصوبات ملی و فراگیر

آن گروه از مصوبات ملی و فراگیری که همراه با گزارش کارشناسی ارسال شده باشند، برای شورا امتیاز آور خواهند بود. به عبارت دیگر، شاخص امتیاز دهی براساس نسبت این گروه از مصوبات به کل مصوبات ملی و فراگیر خواهد بود.

نتایج

مصوبات ملی و فراگیر منضم به گزارش کارشناسی، نشان از اهمیت شورای استان و دبیرخانه متبوع به بررسی کارشناسی موضوعات به خصوص موضوعات ملی و فراگیر، قبل از طرح در جلسه اصلی دارد. این امر علاوه بر آن که زمان فرایند بررسی موضوع را در صحن شورای استان کاهش داده و از پراکنده گویی و دور شدن از اهداف و مسیر اصلی موضوع جلوگیری می کند، اثر بخشی بیشتری در اتخاذ تصمیمات مرتبط و صحیح خواهد شد. از طرف دیگر، ارسال مصوبات دارای گزارش، در کوتاهتر شدن زمان فرایند بررسی کارشناسی دبیرخانه شورای مرکز جهت تشخیص وارد بودن موضوع نیز تاثیر بسزایی دارد. اما نکته حائز اهمیت طبق آنچه که در شاخص "موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار منضم به گزارش کارشناسی" نیز بیان گردید، آن است که گزارش های کارشناسی ارسالی بایستی از کیفیت در محتوا برخوردار بوده و مطابق با شرایط تعیین شده دبیرخانه شورای مرکز تکمیل شده باشند.

طبق نمودار فوق، از ۳۰ استانی که اقدام به برگزاری جلسات در سه ماهه سوم سال ۹۸ نمودند، سه استان، چهارمحال و بختیاری، زنجان و سیستان و بلوچستان فاقد مصوبه ملی و فراگیر بوده اند. بنابراین، در بین ۲۷ استان دیگر که دارای مصوبه ملی و فراگیر می باشند، در ۱۲ استان (۴۴ درصد از استان های دارای مصوبه ملی و فراگیر)، بیش از ۸۰ درصد این مصوبات، منضم به گزارش کارشناسی بوده که کسب حداکثر امتیاز را برای این استان ها در بر داشته است. از طرف دیگر، استان های اردبیل، ایلام و یزد اگر چه دارای مصوبه ملی و فراگیر بوده اند، اما همان گونه که در نمودار بالا مشاهده می گردد، مصوبات آن ها دارای گزارش کارشناسی نبوده و لذا امتیازی از این شاخص دریافت نمی کنند. همچنین، علت عدم کسب امتیاز استان همدان از شاخص فوق، به دلیل ارسال گزارش های کارشناسی است که مرتبط با مصوبات ملی و فراگیر نبوده و توضیحات جامع و کاملی در خصوص مصوبات ارائه نشده است و لذا با توجه به عدم رعایت نکات لازم در خصوص تکمیل فرم گزارش کارشناسی، امتیازی نیز برای استان حاصل نگردید. ۶ استانی که در نمودار بالا امتیازی کمتر از حداکثر امتیاز را کسب کردند، شامل استان هایی می باشند که بین ۶۰ تا ۸۰ درصد مصوبات ملی و فراگیر آن ها منضم به گزارش کارشناسی بوده است.

سایر استان‌ها که امتیاز ۶ و ۴ را به خود اختصاص داده‌اند، استان‌هایی هستند که طبق سطوح ارزیابی تعریف شده، به ترتیب از تراز "متوسط" و "ضعیف" برخوردارند.

نکته حائز اهمیت آن است که درصد استان‌هایی که فاقد مصوبه ملی و فراگیر بوده‌اند، در این دوره نسبت به مدت مشابه خود در سال‌های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول سال ۹۸، کاهش یافته که این موضوع نشان دهنده رویکرد بیشتر استان‌ها به طرح و بررسی مسائل و مشکلات فعالان اقتصادی در سطح ملی می‌باشند.^۱

بررسی مقایسه‌ای این دوره با مدت مشابه آن طی سال‌های ۹۶ و ۹۷ و نیز بهار و تابستان ۹۸ نشان می‌دهد، درصد استان‌هایی که در این دوره، حداکثر امتیاز را از شاخص مزبور کسب نموده‌اند، به جز بهار ۹۸، از سایر دوره‌های مذکور، کمتر بوده است.^۲ همچنین، درصد استان‌هایی که مصوبات ملی و فراگیر آن‌ها فاقد گزارش کارشناسی است، در این دوره نسبت به سایر دوره‌ها، به جز پاییز ۹۶، افزایش یافته است؛ به نحوی که این درصد در پاییز ۹۸، ۱۵٪ (۴ از ۲۷ استان)، تابستان و بهار ۹۸ به ترتیب ۱۳٪ (۳ از ۲۳ استان) و ۱۴٪ (۳ از ۲۲ استان) و در پاییز ۹۶ و ۹۷ نیز ۲۵٪ (۴ از ۱۶ استان) و ۹٪ (۲ از ۲۳ استان) بوده است.

در واقع با توجه به توضیحات فوق می‌توان گفت، اگر چه در این دوره، تعداد استان‌های بیشتری به طرح و بررسی موضوعات ملی و فراگیر پرداخته‌اند، اما همچنان میزان اهمیت استان‌ها در زمینه دارا بودن مصوبات ملی و فراگیر به گزارش کارشناسی، با افزایش مواجه نشده و حتی نسبت به برخی از دوره‌ها با کاهش نیز رو به رو بوده است.

همچنین، همان‌گونه که در شاخص "موضوعات اقتصادی و مرتبط با محیط کسب و کار منضم به گزارش کارشناسی" بیان گردید، اگر چه بسیاری از استان‌ها اقدام به ارسال گزارش کارشناسی می‌نمایند، اما اغلب گزارش‌های کارشناسی از کیفیت محتوایی لازم برخوردار نمی‌باشد و لذا نمی‌تواند به عنوان سند پشتیبان مصوبه ملی و فراگیر جهت بررسی کارشناسی لحاظ گردد.

لازم به ذکر است با توجه به عدم برگزاری جلسه در استان هرمزگان، لذا استان مذکور در ارزیابی این شاخص محاسبه نشده و امتیازی به آن اختصاص نمی‌یابد.

۲- شاخص نسبت مصوبات ملی و فراگیری که قابلیت بررسی توسط دبیرخانه شورای مرکز را داشته باشد به کل مصوبات ملی و فراگیر

پس از بررسی مصوبات ملی و فراگیر و گزارش‌های کارشناسی از حیث کیفیت، نوآوری (تکراری نبودن)، گویایی و ... توسط دبیرخانه شورای مرکز بر مبنای مستندات "شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی" و نیز "راهنمای تکمیل فرم گزارش کارشناسی"، چنانچه مشخص گردد که مصوبه ارسالی استان، قابلیت بررسی کارشناسی جهت طرح در شورای مرکز یا کمیته ماده (۱۲) را دارد، نسبت این مصوبات به کل مصوبات ملی و فراگیر ارسالی آن استان به عنوان یکی دیگر از شاخص‌های تعیین ارزیابی معیار "کیفیت مصوبات ملی و فراگیر" در نظر گرفته می‌شود.

نتایج

بر اساس این شاخص که بالاترین امتیاز را در بین شاخص‌های موجود در دستورالعمل "ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی" به خود اختصاص داده است، مصوبات ملی و فراگیری قابلیت پذیرش جهت طرح در شورای مرکز یا کمیته ماده (۱۲) را دارند که نحوه نگارش و

^۱ در پاییز ۹۶، درصد استان‌های فاقد مصوبه ملی و فراگیر، ۴۳٪ (۱۲ از ۲۸ استان برگزارکننده جلسات)، در پاییز ۹۷، ۲۱٪ (۶ از ۲۹ استان)، در بهار و تابستان ۹۸ به ترتیب ۱۵٪ (۴ از ۲۶ استان) و ۲۳٪ (۷ از ۳۰ استان) و در پاییز ۹۸، ۱۰٪ (۳ از ۳۰ استان) بوده است.

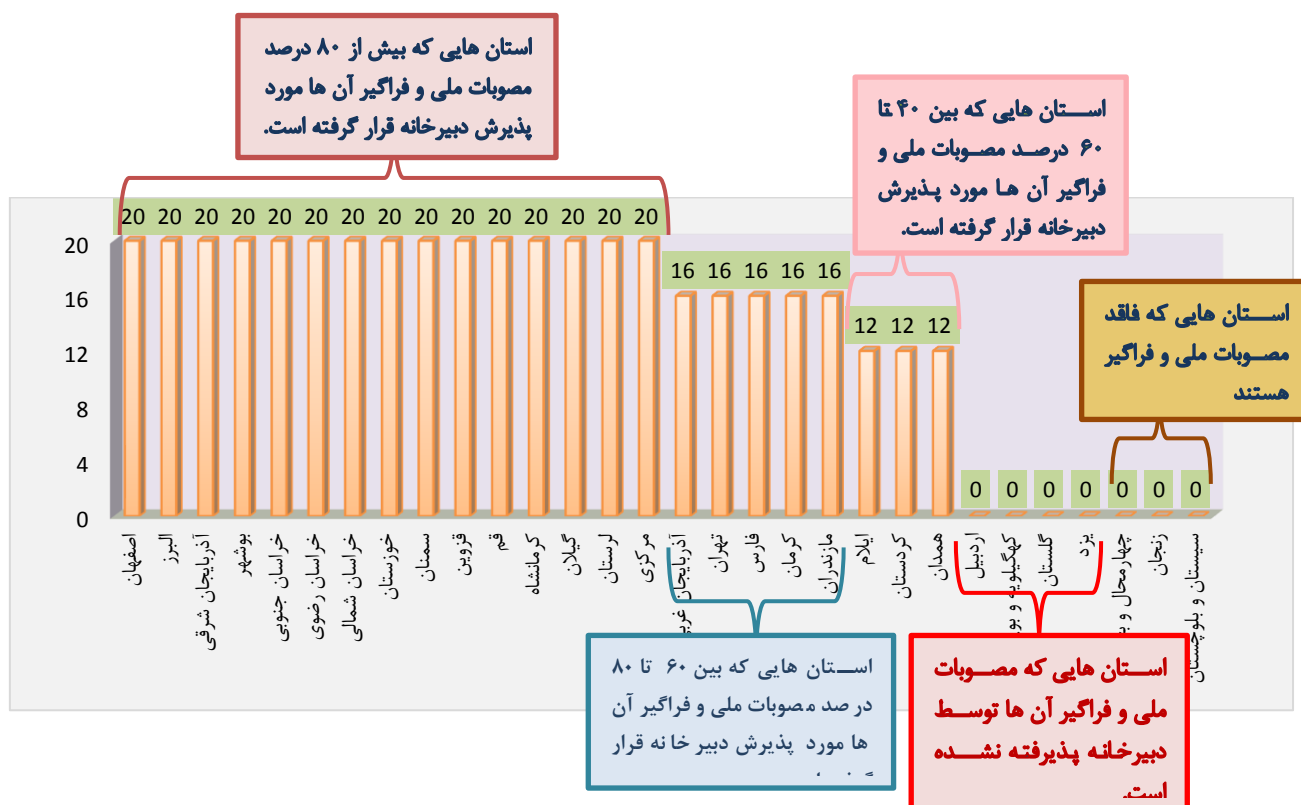
^۲ در پاییز ۹۶، درصد استان‌های حائز کسب حداکثر امتیاز، ۵۰٪ (۸ از ۱۶ استان)، در پاییز ۹۷، ۵۲٪ (۱۲ از ۲۳ استان)، در بهار و تابستان ۹۸ به ترتیب ۳۶٪ (۸ از ۲۳ استان) و ۶۱٪ (۱۴ از ۲۳ استان) و در پاییز ۹۸، ۴۴٪ (۱۲ از ۲۷ استان) بوده است.

تدوین مصوبه مطابق با شرایط تعیین شده در مستند " شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی " باشد. بنابراین، تصمیمات اتخاذ شده اولاً بایستی ماهیت مصوبه ملی و فراگیر را دارا بوده، ثانیاً سوابق طرح در جلسات شورای مرکز یا کمیته ماده (۱۲) را نداشته باشند که در این صورت به دلیل تکراری بودن موضوع، مورد پذیرش قرار نخواهند گرفت.

نکته دیگری که در این زمینه در برخی از مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی ملاحظه گردیده و مربوط به نوع نگارش مصوبه می‌باشد، اقدامات لازم جهت اجرای مصوبه است. چرا که در بعضی از مصوبات ملی و فراگیر، علیرغم وارد بودن موضوع و داشتن ماهیت ملی و فراگیر، به دلیل آن که وظیفه ای برای دبیرخانه شورای مرکز، جهت بررسی کارشناسی تعیین نشده است و صرفاً مصوبه از طریق مکاتبات استان با مراجع و دستگاه های ذیربط در سطح کشوری مورد پیگیری قرار گرفته است، این مصوبات طبق مستند " شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی "، مورد پذیرش دبیرخانه مرکز، جهت بررسی کارشناسی نمی باشند.

از طرف دیگر، برخی از مصوبات ملی و فراگیر ار سالی شوراهای استانی، اگر چه وارد تشخیص داده شده و به کارشناس دبیرخانه شورای مرکز ارجاع شده است، اما از آن جایی که جهت بررسی، نیازمند مدارک و مستندات پشتوانه می باشند و شورای استان بایستی با توجه به " بخش فهرست مستندات " در فرم گزارش کارشناسی، مدارک لازم را همراه با فرم مربوطه به دبیرخانه شورای مرکز ارسال می نمود، این امر صورت نگرفته و لذا به دلیل نقص مدارک، امکان بررسی به موقع مستندات وجود ندارد. با این حال، در این دوره، مصوبات ملی و فراگیر استان هایی که دارای قابلیت بررسی بوده، اما مستندات تکمیلی در خصوص مصوبه مربوطه ارسال نکرده اند، مورد پذیرش واقع گردید.

لازم به ذکر است، مورد پذیرش قرار گرفتن مصوبات ملی و فراگیر شورای استان در این مرحله، به معنای طرح قطعی موضوع در جلسه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی مرکز و یا کمیته ماده ۱۲ نمی باشد. به عبارت دیگر، در این مرحله، مصوبات پس از ارجاع به کارشناس دبیرخانه، در صورتیکه بر اساس مستندات و گزارش های کارشناسی ارسال شده و نیز مطالعات اولیه صورت گرفته توسط کارشناس، قابلیت بررسی بیشتر داشته باشند، می توانند به عنوان مصوبات ملی و فراگیر قابل پذیرش، از امتیاز لازم برخوردار گردند.

همان گونه که در شاخص قبلی اشاره گردید، از ۳۰ استان برگزار کننده جلسات در سه ماهه سوم سال جاری، ۳ استان فاقد مصوبات ملی و فراگیر بوده اند. بنابراین در بین ۲۷ استان دیگر، طبق نمودار فوق، بیش از نصف استان ها (۱۵ استان، ۵۵ درصد از استان های دارای مصوبه ملی و فراگیر)، حداکثر امتیاز را کسب کرده و بیش از ۸۰ درصد مصوبات ملی و فراگیر آن ها قابلیت بررسی کارشناسی را داشته

است. همچنین، تمامی مصوبات ملی و فراگیر ۴ استان، اردبیل، کهگیلویه و بویراحمد، گلستان و یزد از سوی دبیرخانه شورای مرکز مورد پذیرش واقع نشدند.

نکته حائز اهمیت آن است که در این دوره وضعیت پذیرش مصوبات ملی و فراگیر توسط دبیرخانه شورای مرکز بهبود یافته و همان گونه که در نمودار بالا مشاهده می گردد، به جز استان هایی که تمامی مصوبات ملی و فراگیر آن ها مورد پذیرش نبوده است، حداقل امتیاز تخصیص یافته به استان ها ۱۲ می باشد که استان های مشمول این امتیاز از تراز کیفی "متوسط" برخوردار شده اند. در واقع در این استان ها، برخی از مصوبات ملی و فراگیر، به تشخیص مدیریت و در برخی موارد توسط کارشناس دبیرخانه، قابلیت بررسی کارشناسی نداشتند.

عمده ترین علت رد مصوبات ملی و عدم پذیرش آن ها از سوی دبیرخانه شورای مرکز، می تواند به دلایلی از جمله دارا بودن سوابق موضوع در دبیرخانه شورای مرکز، عدم نگارش صحیح مصوبات و یا عدم برخورداری مصوبه از ماهیت ملی و فراگیر و ... باشد. بر این اساس، لازم است تا دبیرخانه های شوراهای استانی به منظور تبیین صحیح مصوبات، همواره مطابق با شرایط تعیین شده در مستند "راهنمای شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر" عمل نمایند و در انتخاب موضوعات و دستورجلسات، جهت جلوگیری از تکراری بودن آن نیز، از دبیرخانه شورای مرکز استعلام صورت گیرد.

لازم به یادآوری است استان هرمزگان به دلیل عدم برگزاری جلسه در ارزیابی این شاخص لحاظ نشده است.

همان گونه که در شاخص قبلی اشاره گردید، در مقایسه ارزیابی این دوره با سه ماهه سوم سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸، نتایج نشان می دهد که در بازه زمانی مورد بررسی، درصد استان هایی که در صورتجلسات آن ها، حداقل یک مصوبه ملی و فراگیر مشاهده شده است، نسبت به دوره های مشابه خود در سال های مذکور، با افزایش مواجه شده اند.^۱

همچنین، در این دوره، تعداد استان های بیشتری از شاخص مزبور حداکثر امتیاز را کسب نمودند که در ارزیابی دوره های قبل به ندرت شاهد آن بوده و این امر نشان از پذیرش بیشتر مصوبات ملی و فراگیر از سوی دبیرخانه شورای مرکز دارد.^۲

از طرف دیگر، نتایج بدست آمده از این شاخص نشان می دهد که در این دوره به جز پاییز ۹۷، که در آن حدود ۱۳٪ از استان های دارای مصوبه ملی و فراگیر، با عدم پذیرش تمامی مصوبات ملی و فراگیر خود از سوی دبیرخانه شورای مرکز مواجه شدند، در سایر دوره های ارزیابی فوق، درصد حاصله بیشتر از پاییز ۹۸ می باشد.^۳

بنابراین با توجه به توضیحات فوق می توان گفت، در این دوره علاوه بر آن که تعداد استان های دارای مصوبات ملی و فراگیر افزایش یافته است، در استان های بیشتری نیز مصوبات ملی و فراگیر از سوی دبیرخانه شورای مرکز، مورد پذیرش واقع شده است که علت این امر می تواند ناشی از انتخاب صحیح موضوعات، استعلام از دبیرخانه شورای مرکز در خصوص انتخاب موضوعات و دستورجلسات و توجه به راهنمای "شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی" به منظور نگارش صحیح مصوبات باشد.

۱. این درصد در پاییز ۹۶ و ۹۷، به ترتیب شامل ۵۷٪ (۱۶ از ۲۸ استان)، ۷۹٪ (۲۳ از ۲۹ استان) و در بهار و تابستان ۹۸ به ترتیب شامل ۸۵٪ (۲۲ از ۲۶ استان) و ۷۷٪ (۲۳ از ۳۰ استان) و در پاییز ۹۸ ۹۰٪ (۲۷ از ۳۰ استان) بوده است.

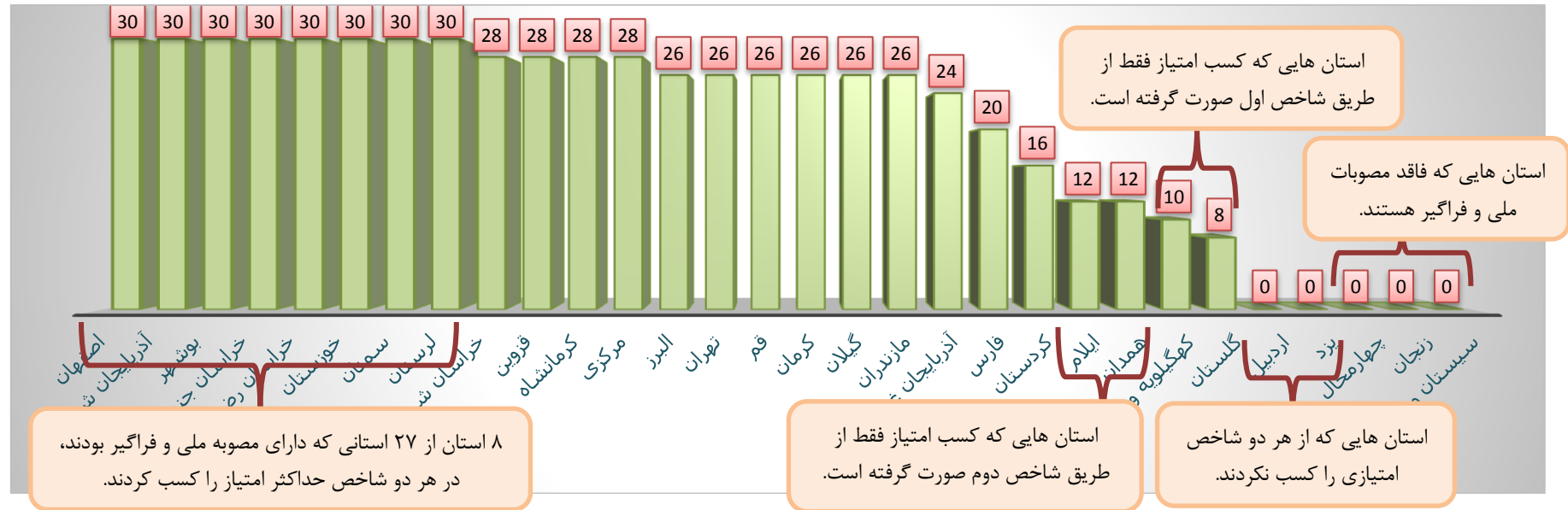
۲. در پاییز ۹۶، درصد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز، ۳۷٪ (۶ از ۱۶ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر)، در پاییز ۹۷، ۲۶٪ (۶ از ۲۳ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر)، در بهار و تابستان ۹۸، به ترتیب ۲۳٪ (۵ از ۲۲ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) و ۲۶٪ (۶ از ۲۳ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) و در پاییز ۹۸، ۵۵٪ (۱۵ از ۲۷ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) می باشد.

۳. در پاییز ۹۶، ۱۹٪ (۳ از ۱۶ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر)، در پاییز ۹۷، ۱۳٪ (۳ از ۲۳ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر)، در بهار و تابستان ۹۸ به ترتیب ۲۳٪ (۵ از ۲۲ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) و ۲۶٪ (۶ از ۲۳ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) و در پاییز ۹۸، ۱۵٪ (۴ از ۲۷ استان دارای مصوبه ملی و فراگیر) می باشد.

نمودار ارزیابی معیار "کیفیت مصوبات ملی و فراگیر"

بر اساس دو شاخص "مصوبات ملی و فراگیر منضم به گزارش کارشناسی" و "مصوبات ملی و فراگیر قابل پذیرش از سوی دبیرخانه شورای مرکز"

- از ۲۷ استانی که دارای مصوبه ملی و فراگیر بودند، ۸ استان، حداکثر امتیاز را کسب نمودند. به عبارت دیگر، بیش از ۸۰ درصد مصوبات ملی و فراگیر استان های اصفهان، آذربایجان شرقی، بوشهر، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، خوزستان، سمنان و لرستان، هم منضم به گزارش کارشناسی بوده، و هم مورد پذیرش دبیرخانه شورای مرکز قرار گرفته‌اند.
- استان های اردبیل و یزد علیرغم دارا بودن مصوبات ملی و فراگیر، به دلیل عدم برخورداری از گزارش کارشناسی مربوط به مصوبات ملی و فراگیر و نیز عدم پذیرش مصوبات ملی از سوی دبیرخانه شورای مرکز، از هیچ یک از شاخص های مرتبط با کیفیت مصوبات ملی و فراگیر امتیازی کسب نکردند.

معیار "وجود سامانه‌های نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان و تشکل‌های اقتصادی"

۱- شاخص استقرار سامانه‌های نظرخواهی و نظرسنجی

دبیرخانه شورای استان موظف به استقرار سامانه‌های نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان استان، با تاکید بر تشکل‌های اقتصادی و انتقال درخواست‌ها و پیشنهادهای دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی می‌باشد؛ لذا وضعیت استقرار سامانه‌های مذکور و اقدامات صورت گرفته بعد از ایجاد سامانه، حائز امتیاز خواهد بود.

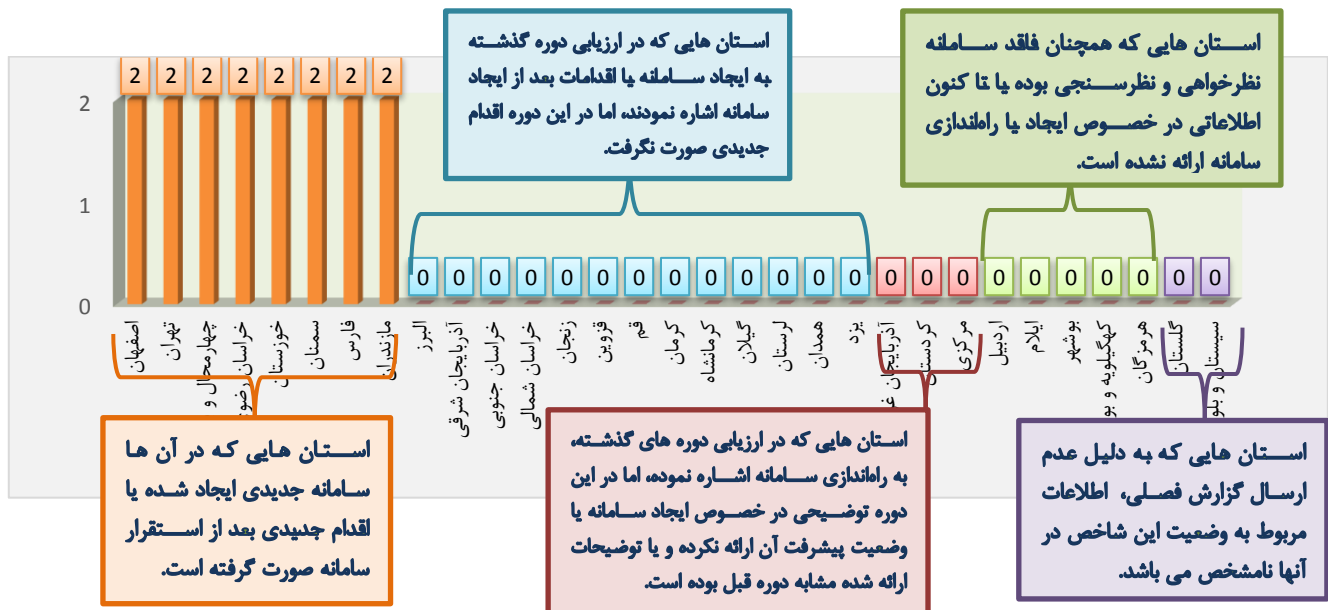
نتایج

با توجه به آن که پیگیری مطالبات بخش خصوصی و رفع خواسته‌ها و دغدغه‌های فعالان اقتصادی از جمله اهداف شورای گفت و گو می‌باشد، لذا در این مسیر، دبیرخانه شورای استان می‌تواند با ایجاد سامانه نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان استان، ضمن تقویت ارتباط و افزایش اعتماد خود در میان تشکل‌های اقتصادی، مشکلات و مسائل اتحادیه‌ها و انجمن‌های مرتبط با حوزه کسب و کار را از طریق این سامانه دریافت و سپس با طرح آن‌ها در جلسات شورا، در انتقال این مسائل به دستگاه‌های تصمیم‌گیر و مجری موثر واقع گردد. همچنین، تعامل و همکاری با تشکل‌های اقتصادی و بهره‌مندی از ظرفیت و تجربیات ایشان می‌تواند زمینه‌ساز شناسایی موضوعات و دستورجلسات به روز و اولویت‌دار اقتصادی استان و حتی ملی باشد.

لکن از آن جایی که ایجاد و طراحی سامانه برای تمامی استان‌ها امکان‌پذیر نبوده و نیازمند برنامه‌ریزی و بودجه مشخص و زمان بندی دقیق و مناسب می‌باشد، لذا در ارزیابی عملکرد شوراهای استانی، منظور از شاخص "وجود سامانه نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان و تشکل‌های اقتصادی"، تهیه، تنظیم و بارگذاری فرم "ثبت درخواست تشکل‌های اقتصادی" در پورتال اتاق بازرگانی یا سایت شورای گفت و گوی استان و بازخورهای صورت گرفته بعد از بارگذاری فرم مذکور در سایت می‌باشد.

بنابراین، با توجه به آن که در ارزیابی دوره‌های گذشته، برخی از استان‌ها به ایجاد سامانه نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان استان اشاره داشته و از حداکثر امتیاز این شاخص بهره‌مند شدند، در این دوره، استان‌هایی با شرایط فوق، بایستی به اقداماتی که پس از ایجاد سامانه صورت گرفته و یا موضوعاتی که می‌توانست از طریق سامانه‌های ایجاد شده توسط فعالان اقتصادی مطرح گردد، اشاره نمایند تا از امتیاز لازم برخوردار گردند؛ در غیر این صورت، امتیازی از شاخص مذکور دریافت نخواهند کرد.

همچنین، استان‌هایی که علیرغم تاکید بر ایجاد، در حال راه‌اندازی یا عدم ایجاد سامانه در دوره‌های گذشته، در این دوره اطلاعات جدیدی در خصوص وضعیت سامانه نظرخواهی و نظرسنجی ارائه نکردند، نتوانستند امتیازی از شاخص مذکور کسب نمایند.

در نمودار فوق، مشاهده می شود که وضعیت شوراهای استانی در شاخص مزبور، مشابه دوره های گذشته بوده و همچنان اغلب استان ها امتیازی از این شاخص کسب نکردند. در واقع، به نظر می رسد، اجرای حکم بند (الف) ماده ۱۴ دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی برای دبیرخانه های این شوراها، اهمیت چندانی نداشته و حتی در زمانی که ارزیابی این شاخص، به بارگذاری فرم ثبت درخواست تشکل ها نیز محدود شده است، اما باز هم شاهد بی توجهی برخی از استان ها نسبت به این شاخص می باشیم. البته نکته قابل توجه در این زمینه آن است که در برخی موارد علیرغم تلاش دبیرخانه های شوراهای استانی در خصوص اطلاع رسانی به تشکل ها و ارسال نظرات از طریق فرم بارگذاری شده در سایت، لکن مشکلات و درخواست های این تشکل ها به صورت مکاتبه ای در اختیار دبیرخانه شورای استانی قرار می گیرد.

بر این اساس، در سه ماهه سوم سال جاری، مطابق نمودار بالا، ۸ استان از ۳۱ استان کشور، حداکثر امتیاز را کسب نمودند که در بین آن ها، استان های چهارمحال و بختیاری، فارس و مازندران در این دوره به بارگذاری فرم ثبت درخواست تشکل ها در سایت اتاق خود اقدام نموده و استان اصفهان علاوه بر آن که در دوره های گذشته، به بارگذاری فرم مزبور و دریافت نظرات از طریق این فرم اقدام نموده بود، در این دوره به ایجاد سامانه جدید اشاره کرده و لذا امتیاز لازم به استان اختصاص یافت. در سایر استان های دیگر که امتیاز (۲) را در نمودار فوق کسب کردند، درخواست ها و مشکلاتی از سوی فعالان اقتصادی بعد از بارگذاری فرم مذکور در دوره های قبل و یا از طریق سامانه CRM، دریافت شده است.

لازم به ذکر است ۱۳ استان که در نمودار بالا با رنگ آبی مشخص شده اند، شامل استان هایی هستند که اگر چه در دوره های گذشته به ایجاد سامانه (بارگذاری فرم ثبت درخواست) یا لیست مشکلات و درخواست های دریافت شده از سوی تشکل های اقتصادی از طریق فرم مزبور اشاره داشتند، اما در این دوره، طبق گزارش فصلی ارسالی، توضیحی در این زمینه ارائه نکرده و لذا امتیازی نیز از شاخص مورد بررسی کسب نکردند.

استان های آذربایجان غربی، کردستان و مرکزی در گزارش فصلی دوره گذشته، به راه اندازی سامانه اشاره نمودند و در این دوره، یا توضیحی مشابه دوره قبل ارائه کرده و یا هیچ توضیحی در خصوص ایجاد یا وضعیت پیشرفت آن ارائه نکرده اند. لذا از آن جایی که در دوره قبل امتیاز مربوط به راه اندازی سامانه به استان های مذکور اختصاص یافته، در این دوره با توجه به عدم ایجاد سامانه (عدم بارگذاری فرم ثبت درخواست) امتیازی به این استان ها اختصاص نمی یابد و همچنان بدون سامانه در نظر گرفته خواهند شد.

همچنین، علت عدم امتیاز استان های اردبیل، ایلام، بوشهر، کهگیلویه و بویراحمد و هرمزگان، از شاخص مذکور، نداشتن سامانه نظرخواهی و عدم تلاش دبیرخانه شورای استان به منظور ایجاد آن، طی چندین دوره ارزیابی صورت گرفته می باشد.

۲ استان سیستان و بلوچستان و گلستان، در این دوره گزارش فصلی سه ماهه سوم خود را ارسال نکرده و لذا به علت در دسترس نبودن اطلاعات مربوط به این شاخص، امتیازی به این استان ها، اختصاص نخواهد یافت.

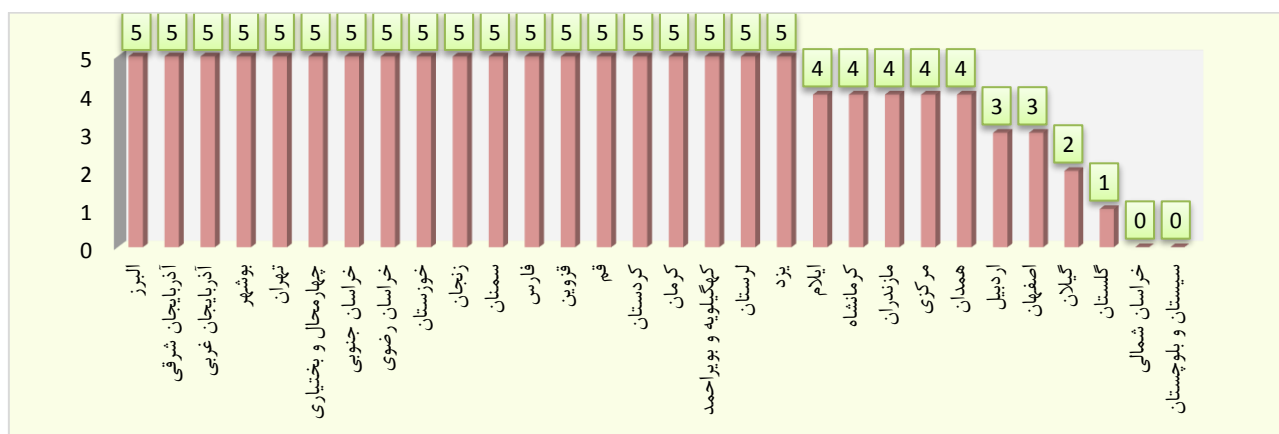
مقایسه ارزیابی صورت گرفته بین این دوره با مدت مشابه خود در سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸ نشان می دهد که در این دوره اگر چه وضعیت تعداد استان هایی که حداکثر امتیاز را کسب کردند (با ایجاد سامانه یا اقدامات بعد از ایجاد سامانه) نسبت به شش ماهه اول سال، اندکی بهبود یافته و با افزایش مواجه شده است، اما این تعداد نسبت به پاییز ۹۶ و ۹۷ کاهش داشته است.^۱ بنابراین همان گونه که اشاره گردید، همچنان مشابه شش ماهه اول سال ۹۸، بیش از دو سوم استان ها (۲۳ استان) امتیازی از این شاخص کسب نکرده که این امر می تواند ناشی از بی توجهی اغلب استان ها، به موضوع استقرار سامانه و ارتباط با تشکل های اقتصادی و یا تمایل بیشتر تشکل ها و فعالان اقتصادی به ارسال درخواست ها و پیشنهادات خود از طریق ارتباط مکاتبه ای باشد.

۲- شاخص نسبت دستورجلساتی که مرجع طرح آنها تشکل های اقتصادی باشد، به کل دستورجلسات با موضوعات اقتصادی و مرتبط به محیط کسب و کار

این شاخص از طریق بررسی گزارش عملکرد سه ماهه و ملاحظه تعداد دستورجلساتی که مرجع طرح آنها، تشکل های اقتصادی باشند، بدست می آید.

نتایج

از آن جایی که تشکل های اقتصادی به عنوان نهادهای تخصصی و حرفه ای حوزه های مختلف کسب و کار عمل کرده و نقش حائز اهمیتی در شناسایی و برون رفت از مشکلات کشور دارند، لذا این شاخص نیز مشابه شاخص قبل، بر اهمیت تعامل و مشارکت با تشکل های اقتصادی تاکید می نماید. بنابراین ضمن آن که می توان از طریق فراخوان از ظرفیت و پتانسیل تشکل های توانمند در زمینه ارسال نظرات و پیشنهادات ایشان در خصوص موضوعات و دستورجلسات بهره مند گردید، ارتباط و تعامل بیشتر دبیرخانه شورای استان با تشکل ها و اتحادیه ها و دریافت مسائل و مشکلات ایشان نیز می تواند اثربخشی بیشتری را در پیشرفت و ارتقای وضعیت اقتصادی استان و جامعه ایجاد نماید. از این رو، دستورجلساتی که به مسائل و مشکلات مطرح شده از سوی تشکل های اقتصادی در جلسات شورای گفت و گو بپردازد، برای استان امتیاز آور خواهد بود.

نتایج حاصله نشان می دهد از ۳۰ استانی که در این دوره اقدام به برگزاری جلسه نمودند، در ۱۹ استان (۶۳ درصد از استان ها)، بیش از ۸۰ درصد دستورجلسات مطروحه توسط تشکل های اقتصادی مطرح شده و لذا طبق نمودار فوق، حائز کسب حداکثر امتیاز شدند. از طرف

^۱. تعداد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز در پاییز ۹۶ و نیز پاییز ۹۷، هر کدام ۹ استان، در بهار ۹۸، ۵ استان، در تابستان و پاییز ۹۸ به ترتیب ۶ و ۸ استان می باشد.

دیگر، ۲ استان خراسان شمالی و سیستان و بلوچستان امتیازی از این شاخص بدست نیاوردند که علت عدم کسب امتیاز در استان خراسان شمالی مشابه دوره قبل، طرح موضوعات و دستورجلساتی بوده که مراجع طرح آن غیر از تشکل های اقتصادی می باشد. همچنین، استان سیستان و بلوچستان نیز مشابه دوره گذشته، به علت عدم ارسال گزارش فصلی و حتی نامشخص بودن مرجع طرح در صورتجلسات ارسالی لذا اطلاعاتی در خصوص این شاخص در دسترس نبوده و امتیازی برای استان لحاظ نخواهد شد.

همچنین میزان تعامل با تشکل های اقتصادی در سایر استان ها، با امتیازهای ۴، ۳، ۲ و ۱ در نمودار فوق مشخص شده اند، به نحوی که در امتیاز ۴، بین ۶۰ تا ۸۰ درصد، امتیاز ۳، بین ۴۰ تا ۶۰ درصد، امتیاز ۲، بین ۲۰ تا ۴۰ درصد و در امتیاز ۱ که استان گلستان به عنوان حداقل امتیاز به خود اختصاص داده است، کمتر از ۲۰ درصد دستورجلسات از سوی تشکل های اقتصادی مطرح شده اند.

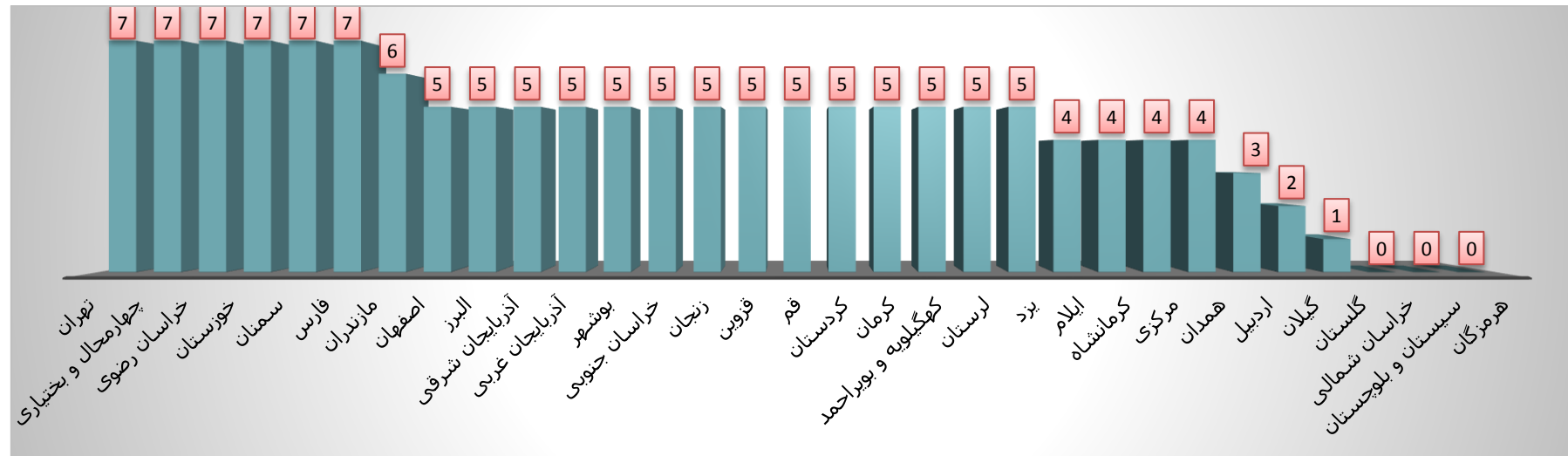
لازم به ذکر است، استان هرمزگان در این دوره نشستی برگزار نکرده و لذا در ارزیابی این شاخص محسوب نشده است. بررسی مقایسه ای ارزیابی این دوره با پاییز ۹۶ و ۹۷ و نیز بهار و تابستان ۹۸ نشان می دهد در این دوره، تعداد استان هایی که توانستند حداکثر امتیاز را کسب نمایند، نسبت به دوره های مذکور افزایش یافته است.^۱ در واقع می توان گفت با توجه به آن که طرح موضوعات در جلسات شوراهای استانی از مسیرهای دیگری مانند دستگاه های اجرایی، سازمان ها و یا شرکت ها و اشخاص حقیقی نیز صورت می پذیرد، اما نتایج نشان داد که در این دوره، اغلب دستورجلسات شوراهای استانی از سوی تشکل های اقتصادی بوده و ارتباطات متقابل بین دبیرخانه شورا و تشکل های استان در مقایسه با دوره های گذشته افزایش یافته است.

^۱ در پاییز ۹۶، درصد استان های حائز کسب حداکثر امتیاز، ۳۶٪ (۱۰ از ۲۸ استان برگزار کننده جلسات)، پاییز ۹۷، این رقم، ۴۵٪ (۱۳ از ۲۹ استان برگزار کننده جلسات)، بهار و تابستان ۹۸، به ترتیب ۵۰٪ (۱۳ از ۲۶ استان برگزار کننده جلسات) و ۴۷٪ (۱۴ از ۳۰ استان برگزار کننده جلسات) می باشد که این رقم در پاییز ۹۸ به ۶۳٪ (۱۹ از ۳۰ استان برگزار کننده جلسات) افزایش یافته است.

نمودار ارزیابی معیار "وجود سامانه‌های نظرخواهی و نظرسنجی از ذینفعان و تشکل‌های اقتصادی"

بر اساس دو شاخص "استقرار سامانه" و "نسبت دستورجلسات با مرجع طرح تشکل‌های اقتصادی به دستورجلسات اقتصادی مطروحه در جلسات"

- در بین ۳۱ استان، استان‌های تهران، چهارمحال و بختیاری، خراسان رضوی، خوزستان، سمنان و فارس حداکثر امتیاز (۷ امتیاز) را از این معیار دریافت نمودند.
- استان‌های مازندران و اصفهان، علیرغم کسب امتیاز از هر دو شاخص، اما به دلیل کسر امتیاز از شاخص دوم، مجموع امتیازات کمتر از حداکثر امتیاز بوده است.
- استان‌های هرمزگان و خراسان شمالی، از شاخص اول به ترتیب به علت نداشتن سامانه نظرخواهی و نیز عدم دریافت موضوعات و درخواست‌های جدید از فعالان اقتصادی علیرغم ایجاد سامانه، امتیازی کسب نکردند. در شاخص دوم به علت عدم برگزاری جلسه در استان هرمزگان، همچنین، عدم استفاده از تشکل‌ها به عنوان مراجع طرح دستورجلسات در استان خراسان شمالی، امتیازی برای دو استان فوق حاصل نشد. بنابراین در معیار مذکور، استانهای خراسان شمالی و هرمزگان فاقد امتیاز می‌باشند.
- مشابه دوره قبل، استان سیستان و بلوچستان به دلیل عدم ارسال گزارش فصلی و لذا در دسترس نبودن اطلاعات لازم در خصوص وضعیت سامانه، همچنین، مشخص نبودن مرجع طرح دستورجلسات و موضوعات، امتیازی از این معیار کسب نکرده است.
- در ۶۷ درصد استان‌ها (۲۰ استان)، کسب امتیاز فقط از طریق شاخص دوم صورت گرفته، و از شاخص اول امتیازی حاصل نشده است. [استان‌های البرز تا گلستان]

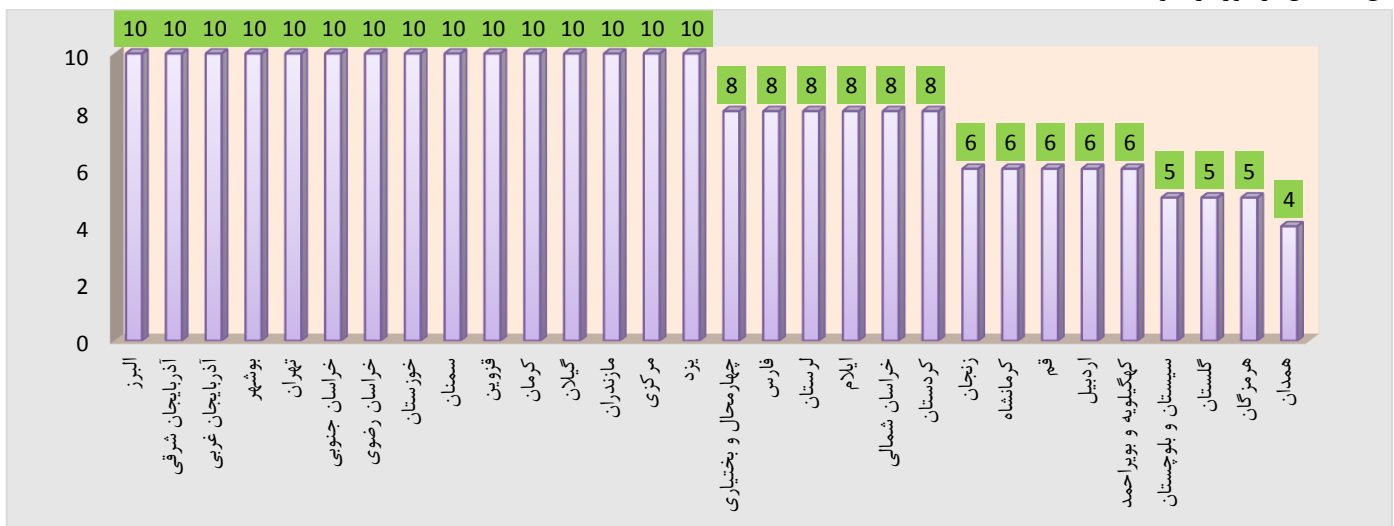
معیار "ارتباطات با دبیرخانه مرکز"

۱- شاخص کیفیت ارائه مستندات به دبیرخانه مرکز

دبیرخانه شورای استانی موظف است صورتجلسات جلسات برگزار شده را مطابق فرم پیوست شماره (۲) دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی" و حداکثر ۱۵ روز پس از برگزاری جلسه و همچنین گزارش فصلی از عملکرد شورای استان و دبیرخانه متبوع را مطابق فرم پیوست شماره (۳) دستورالعمل فوق الذکر و در هفته پایانی دوره بررسی یا هفته آغازین دوره بعدی تنظیم نموده و به دبیرخانه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی ارسال نماید.

نتایج

از جمله راه های ارتباطی دبیرخانه شورای مرکز با دبیرخانه های شوراهای استانی و ارزیابی فعالیت های ایشان، ارسال صورتجلسات برگزار شده و نیز ارسال گزارش فصلی می باشد. لذا در صورتی که مستندات فوق الذکر طبق بند های (د) و (ز) دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی"، تکمیل و ارسال گردند، نشان از عملکرد دقیق و منظم دبیرخانه شورای استانی داشته که بر این اساس، از حداکثر امتیاز این شاخص برخوردار خواهند شد.

همان گونه که در نمودار فوق مشاهده می گردد، از ۳۰ استانی که اقدام به برگزاری جلسه نمودند، اگر چه صورتجلسات تمامی استان ها ارسال شده، اما در اغلب آن ها، به ویژه، بخش وضعیت حضور و غیاب اعضای شورا، طبق فرم پیوست شماره (۲) دستورالعمل شوراهای استانی، تکمیل نگردید. همچنین، با توجه به ابلاغ فرم جدید صورتجلسه شوراهای استانی در تاریخ ۹۸/۰۹/۰۵ از سوی دبیرخانه شورای مرکز، در برخی از استان ها، جلسات برگزار شده در آذر ماه، مطابق با این فرم تکمیل نشده و در همان فرمت قبلی ارائه شده اند. از طرف دیگر، شرط مهلت زمانی تعیین شده برای ارسال صورتجلسات در بعضی از استان ها، علیرغم نگارش صحیح صورتجلسات، رعایت نگردید، به نحوی که در استان هایی مانند همدان و کهگیلویه و بویراحمد، صورتجلسات برگزار شده مرتبط با دوره پاییز در اسفند ماه ارسال شده اند. این امر در خصوص گزارش های فصلی نیز مصداق داشته و در برخی از استان ها، با عدم تکمیل صحیح گزارش فصلی و در بعضی دیگر با عدم رعایت زمان ارسال گزارش مواجه می باشیم.

بر این اساس، از ۳۱ شورای استانی، حدود نیمی از استان‌ها (۱۵ استان)، حداکثر امتیاز را کسب کرده‌اند، به نحوی که این استان‌ها، هم در ارسال فرم صورتجلسه و هم در ارسال فرم گزارش فصلی، علاوه بر رعایت نکات لازم در خصوص نحوه تکمیل فرم‌ها، مدت زمان تعیین شده جهت ارسال را نیز رعایت نموده‌اند.

استان‌هایی که امتیاز ۸ را در نمودار فوق کسب کرده‌اند استان‌هایی هستند که علت عدم کسب حداکثر امتیاز در آن‌ها یا ناشی از عدم ارسال به موقع گزارش فصلی (چهارمحل و بختیاری، فارس، لرستان) و یا به دلیل عدم دقت در تکمیل صورتجلسات علیرغم ارسال به موقع آن‌ها (ایلام، خراسان شمالی، کردستان) بوده است.

همچنین، رعایت نکردن نکات لازم در تکمیل فرم گزارش فصلی در استان‌های زنجان و کرمانشاه، ارسال صورتجلسات ناقص و نیز تاخیر در ارسال گزارش فصلی در استان‌های قم و اردبیل، از طرفی، عدم رعایت زمان تعیین شده هم در ارسال صورتجلسه و هم گزارش فصلی در استان کهگیلویه و بویراحمد، دلایلی می‌باشند که منجر به کسر امتیاز و امتیاز ۶ برای استان‌های فوق شده است.

استان‌هایی که امتیاز ۵ را از این شاخص بدست آوردند، شامل استان‌هایی می‌باشند که فقط اقدام به یکی از دو مورد ارسال صورتجلسه یا ارسال گزارش فصلی نمودند. به نحوی که، استان‌های سیستان و بلوچستان و گلستان علیرغم ارسال صورتجلسات، گزارش فصلی خود را ارسال نکرده‌اند و در استان هرمزگان به دلیل عدم برگزاری جلسه، امتیاز حاصله فقط ناشی از ارسال گزارش فصلی می‌باشد.

استان همدان نیز علاوه بر آن که نکات لازم در خصوص تکمیل صورتجلسات را رعایت نکرده است، در ارسال به موقع صورتجلسات و نیز گزارش فصلی، زمان تعیین شده را در نظر نگرفته و لذا کمترین امتیاز را در بین ۳۱ استان به خود اختصاص داده است.

در مقایسه ارزیابی این دوره با مدت مشابه سال‌های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸، نتایج نشان می‌دهد که اگرچه تعداد استان‌های حائز کسب حداکثر امتیاز نسبت به تابستان ۹۸ و حتی پاییز ۹۶ با افزایش مواجه شده، اما در مقایسه با سایر دوره‌ها این تعداد کاهش یافته است.^۱

در واقع می‌توان گفت که با توجه به گذشت برگزاری چندین دوره کارگاه آموزشی صورت گرفته و نیز ۱۱ دوره از ارزیابی شوراهای استانی، همچنان برخی از استان‌ها در تکمیل صورتجلسات و گزارش فصلی و حتی ارسال آن‌ها نکات لازم را رعایت نمی‌کنند. به نحوی که در این دوره کمتر از ۵۰ درصد استان‌ها (۴۸٪) توانستند حداکثر امتیاز را کسب نمایند.

۲- شاخص کیفیت سایر ارتباطات و مکاتبات

این شاخص به اهم ارتباطات و مکاتباتی که کیفیت آنها برای دبیرخانه شورای گفت‌وگوی مرکز مهم بوده و در انجام پایش استان‌ها موثر می‌باشد، اشاره داشته و شامل موارد زیر می‌باشد:

(۱) کیفیت پاسخگویی به مستندات درخواستی	(۲) کیفیت ارسال نتایج پیگیری مصوبات استانی
(۳) کیفیت انجام مکاتبات	(۴) کیفیت ارسال دعوتنامه جلسات

نتایج

جدای از فعالیت‌ها و اقدامات دبیرخانه‌های شوراهای استانی که در شاخص قبلی بدان اشاره گردید، برخی اقدامات دیگر نیز طبق دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی، می‌تواند در تعامل با دبیرخانه شورای مرکز صورت گرفته و از جمله وظایف دبیرخانه‌های شوراهای استانی محسوب گردد. بر این اساس، ۴ موردی که در کادر فوق بدان اشاره شده است، از جمله اقداماتی هستند که در ارزیابی شاخص "کیفیت سایر ارتباطات و مکاتبات" موثر می‌باشند.

در بررسی شاخص مزبور، نتایج بدست آمده در این دوره نشان می‌دهد از بین ۳۱ استان کشور، فقط یک استان (استان خوزستان) تمامی موارد فوق را رعایت و حداکثر امتیاز این شاخص (۵ امتیاز) را کسب نموده است. همچنین، ۱۹ استان دیگر، امتیاز ۳ و ۱۱ استان نیز، امتیاز

^۱ در پاییز ۹۶، تعداد استان‌های حائز کسب حداکثر امتیاز، ۱۳ استان، در پاییز ۹۷، ۱۹ استان، در بهار و تابستان ۹۸، به ترتیب، شامل ۱۷ و ۱۲ استان و در پاییز ۹۸، ۱۵ استان می‌باشد.

یک را کسب کردند. کسب امتیاز یک در این دوره بیانگر آن است که ارتباط دبیرخانه شوراهای استانی با دبیرخانه مرکز فقط از طریق ارسال صورتجلسه یا گزارش فصلی بوده و هیچ گونه تعامل دیگری با دبیرخانه مرکز مانند پاسخگویی به فراخوان، اعلام نتایج پیگیری مصوبات استانی و یا ارسال دعوتنامه صورت نگرفته است. از طرف دیگر، با توجه به آن که بیش از نیمی از استان‌ها (۱۹ استان)، حداکثر دو یا سه مورد از وظایفی که به عنوان ارتباط و تعامل آن‌ها با دبیرخانه مرکز در نظر گرفته شده است را رعایت نمودند، لذا طبق رتبه بندی تعریف شده در دستورالعمل ارزیابی و پایش عملکرد شوراهای استانی، از تراز "متوسط" برخوردار می‌شوند.

همچنین، در بین اقدامات فوق، مشابه دوره های قبل، اقدام مربوط به "انجام مکاتبات" - که اغلب شامل ارسال نامه پوششی همراه با صورتجلسات و گزارش‌های فصلی به دبیرخانه شورای مرکز می‌باشد - در تمامی استان‌ها انجام شده است. اما در خصوص سایر اقدامات، نتایج نشان داد که همچنان برخی از دبیرخانه‌های شوراهای استانی، تمایلی به انجام این اقدامات ندارند. به نحوی که در مورد "پاسخگویی به مستندات درخواستی" که در این دوره شامل موارد پاسخگویی به فراخوان‌های آرسالی و آرسالی تقویم زمانی می‌گردد، فقط ۵ استان اصفهان، خراسان شمالی، خوزستان، لرستان و مرکزی به یکی از دو فراخوان دبیرخانه شورای مرکز پاسخ داده و در خصوص فراخوان مربوط به آذر ماه سال جاری، از هیچ یک از استان‌ها پاسخی دریافت نشده است. در مورد "تقویم زمانی" همان گونه که در گزارش قبل اشاره گردید، با گذشت بیش از ۹ ماه از ابتدای سال، همچنان ۱۲ استان^۱ فاقد برنامه و جدول زمانبندی بوده و جلسات بدون در نظر گرفتن تاریخ تعیین شده، برگزار می‌شوند.

در خصوص "ارسال دعوتنامه" نیز کمتر از یک سوم استان‌ها (۹ استان) اقدام به ارسال دعوتنامه نموده و موضوع بند (خ) ماده ۱۴ دستورالعمل نحوه اداره جلسات شوراهای استانی مبنی بر آرسالی به موقع دعوتنامه جلسات به دبیرخانه شورای مرکز در اکثر استان‌ها رعایت نشده است. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل عدم رعایت این موضوع، ناهماهنگی و فقدان نظم در برگزاری جلسات برخی از شوراهای استانی است که باعث می‌گردد فرصت کافی برای ارسال دعوتنامه وجود نداشته باشد.

در مورد "نتایج پیگیری مصوبات استانی"، در این دوره، فقط ۴۵٪ از استان‌ها (۱۴ استان) به اقدامات صورت گرفته در خصوص مصوبات استانی اشاره نمودند. در واقع، علیرغم ارسال فرم جدید گزارش فصلی به دبیرخانه‌های شوراهای استانی در آذر ماه ۹۸ که در جدول شماره (۴) آن به این امر پرداخته شده است، در اغلب موارد توضیحاتی در این زمینه ارائه نگردید و یا در بعضی از استان‌ها، گزارش فصلی طبق فرم جدید تکمیل نشده و لذا دسترسی به نتایج مربوط به پیگیری مصوبات استانی امکان پذیر نبوده است. البته لازم به ذکر است برخی از شوراهای استانی، علاوه بر درج توضیحات لازم در خصوص اقدامات انجام شده در مورد مصوبات استانی در گزارش فصلی، پیگیری‌های صورت گرفته مربوط به این مصوبات را به صورت جداگانه در قالب آرسالی نسخه ای از "مکاتبات انجام شده با دستگاه‌های اجرایی ذیربط" به دبیرخانه شورای مرکز نیز اطلاع رسانی می‌کنند.

مقایسه ارزیابی این شاخص در این دوره با دوره های مشابه در سال‌های ۹۶ و ۹۷ و حتی شش ماهه اول ۹۸، مبین آن است که اگر چه در پاییز ۹۸، نسبت به سایر دوره‌ها، تعداد استان‌های حائز کسب حداکثر امتیاز کاهش یافته است^۲، لکن آمار پایین تعداد استان‌ها در کسب حداکثر امتیاز این شاخص طی دوره‌های مورد بررسی، نشان می‌دهد که دبیرخانه‌های شوراهای استانی بعد از گذشت چندین دوره ارزیابی، برای برخی از وظایف خود مانند پاسخگویی به فراخوان‌ها، آرسالی تقویم زمانی، آرسالی به موقع دعوتنامه و نیز اعلام نتایج پیگیری مصوبات استانی اهمیت چندانی قائل نشده و ارتباط و تعامل با دبیرخانه مرکز را فقط از طریق ارسال صورتجلسه و گزارش فصلی عنوان می‌کنند.

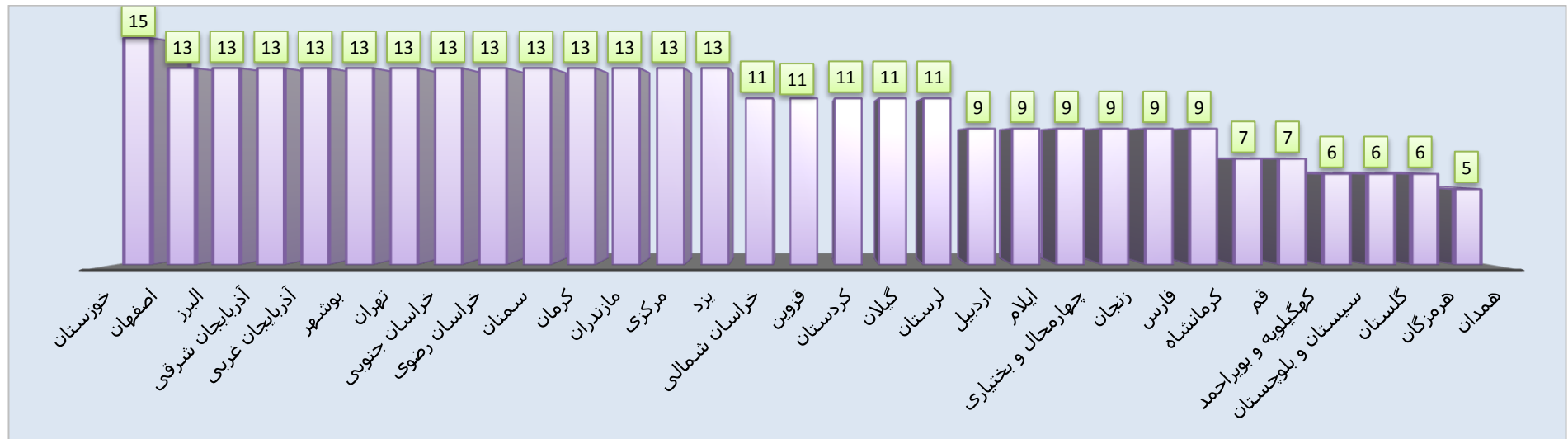
۱. استان‌های اردبیل، ایلام، آذربایجان غربی، چهارمحال و بختیاری، خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان، فارس، قم، کردستان، کهگیلویه و بویراحمد، گلستان و گیلان فاقد تقویم زمانی برگزاری جلسات می‌باشند.

۲. در پاییز ۹۶، تعداد استان‌های حائز کسب حداکثر امتیاز (۵ امتیاز)، ۴ استان، پاییز ۹۷، ۶ استان، بهار و تابستان ۹۸، ۵ استان و در پاییز ۹۸، یک استان بوده است.

نمودار ارزیابی معیار "ارتباطات دبیرخانه‌های شوراهای استانی با دبیرخانه مرکز"

بر اساس دو شاخص "کیفیت ارائه مستندات" و "کیفیت سایر ارتباطات و مکاتبات"

- در بین ۳۱ استان کشور، فقط استان خوزستان در این دوره، حداکثر امتیاز را از هر دو شاخص کسب نموده است.
- استان همدان علیرغم دارا بودن گزارش فصلی و صورتجلسات به دلیل تاخیر زمانی در ارسال آن‌ها حتی نسبت به استان هرمزگان با وجود عدم برگزاری جلسه و نیز استان های سیستان و بلوچستان و نیز استان گلستان که در این دوره گزارش فصلی خود را ارسال نکردند، امتیازی کمتری را در نمودار ارزیابی این معیار کسب کرده است.
- نتایج بدست آمده در این دوره و مقایسه آن با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸، نشان می‌دهد که در پاییز ۹۶، میانگین امتیازات حاصله استان‌ها از این معیار، رقم ۹/۵ و در پاییز سال ۹۷، ۱۱/۵ بوده است. این میزان در بهار و تابستان سال ۹۸، به ترتیب ۱۰/۷ و ۱۰/۴ بوده که در این دوره، با اندکی افزایش نسبت به دوره قبل به رقم ۱۰/۶ رسیده است. عمده ترین دلیل افزایش پاییز ۹۷ نسبت به این دوره و سایر دوره‌های مذکور، جدای از توجه بیشتر استان‌ها به ارسال صورتجلسات و گزارش فصلی مطابق با فرمت تعیین شده و در زمان معین به دلیل برگزاری کارگاه‌های آموزشی در تابستان و پاییز ۹۷، ناشی از انجام اقدامات دیگری مانند پاسخگویی بیشتر استان‌ها به فراخوان‌های صورت گرفته از سوی دبیرخانه شورای مرکز بوده است. در واقع با توجه به میانگین امتیازات استان‌ها از معیار مذکور، به نظر می‌رسد میزان ارتباط با دبیرخانه شورای مرکز، در ۹ ماهه اول سال ۹۸ تفاوت چندانی با یکدیگر نداشته و مشابه دو دوره قبل، در این دوره نیز در اغلب استان‌ها، شاهد عدم توجه دبیرخانه‌های شوراهای استانی در خصوص پاسخگویی به فراخوان‌های ارسال شده، اعلام نتایج پیگیری مصوبات و نیز ارسال به موقع دعوتنامه‌ها می‌باشیم.

معیار "ارتباطات با سایر شوراهای استانی"

چنانچه شورای استانی از حیث ارتباط و تعامل با سایر شوراهای، اقدام به انجام موارد زیر در دوره مورد ارزیابی نماید، از امتیاز این بخش بهره‌مند خواهد شد.

- (۱) برگزاری جلسه مشترک با استان های همجوار
- (۲) با انتخاب موضوع دستوری که با هدف رفع مشکلات بین استانی مطرح شده، از شوراهای استانی دیگر دعوت بعمل آورند یا در جلساتی مشابه دعوت شده و حضور پیدا کنند.
- (۳) الگوبرداری از موضوعات و دستورجلسات سایر شوراهای استانی

نتایج

علاوه بر ارتباط با دبیرخانه شورای گفت و گوی مرکز، برقراری تعامل با سایر شوراهای استانی و به خصوص دبیرخانه های متبوع، از جمله معیارهای مورد نظر برای بهبود عملکرد شوراهای استانی می باشد. این امر که می تواند از طرقی که در جدول بالا بدان اشاره شده است صورت گیرد، منجر می شود تا اولاً استان ها از تجربیات یکدیگر در مواردی از جمله نحوه برگزاری جلسات، چگونگی انتخاب موضوعات و حتی نتایج مطالعات و بررسی های کارشناسی صورت گرفته در خصوص دستورجلسات، بهره مند شده و ثانیاً از طرح موضوعات تکراری و موازی کاری آن ها جلوگیری گردد. البته در برخی مواقع که موضوعات مطروحه قابلیت بین استانی پیدا می کنند، استان ها می توانند بر اساس ظرفیت ها و پتانسیل های مشابه یکدیگر، اقدام به برگزاری جلسات مشترک نموده و از این طریق تصمیمات بهتری را اتخاذ نمایند. در این بین، یکی از راه های ارتباطی استان ها با یکدیگر می تواند از طریق سایت دبیرخانه شورای گفت و گوی مرکز و اطلاع از وضعیت جلسات و مصوبات اتخاذ شده شوراهای استانی دیگر انجام گیرد.

نتایج بدست آمده از این شاخص نشان می دهد که در پاییز ۹۸، در برخی از استان ها علاوه بر ارتباط و تبادل تجربیات در خصوص برخی از موضوعات مطروحه در جلسات شوراهای استانی، همچنین، چگونگی برگزاری جلسات و کارگروه های کارشناسی، ار سال مستندات و مدارک حسب درخواست دبیرخانه های شوراهای استانی از یکدیگر، موضوعات مشترکی نیز از سوی برخی از استان ها برای شوراهای استانی مرتبط ارسال و نظرسنجی در این زمینه انجام شد تا بر مبنای آن جلسات مشترک بین استانی با موضوع مشابه برگزار گردد. همچنین حضور شورای گفت و گوی یک استان در جلسات شورای گفت و گوی استان دیگر نیز از جمله اقداماتی است که در این دوره به عنوان ارتباط و تعامل شوراهای استانی با یکدیگر صورت پذیرفته است.

با توجه به توضیحات فوق، می توان گفت در سه ماهه سوم ۹۸، ۱۸ استان از ۳۱ استان کشور (۵۸٪ از استان ها)، اقدام به برقراری ارتباط و تعامل با یکدیگر نموده و در ۱۱ استان دیگر، طبق گزارش فصلی ار سالی، هیچ گونه ارتباطی صورت نپذیرفته است. این ارتباط مشابه دوره های گذشته، به صورت مکاتبه یا در برخی موارد مذاکره تلفنی و اغلب به صورت بهره‌مندی از موضوعات، دستورجلسات و تجربیات یکدیگر بوده و حضور در جلسات شوراهای استانی یکدیگر یا تلاش در جهت برگزاری جلسات شورای گفت و گو با موضوعات مشترک، در تعداد محدودی از استان ها انجام شده است. لازم به ذکر است استان های سیستان و بلوچستان و گلستان نیز در این دوره گزارش فصلی سه ماهه سوم خود را ارسال نکرده و لذا میزان ارتباط آن ها با شوراهای استانی نامشخص می باشد که بر این اساس امتیازی از این شاخص به استان های مذکور، اختصاص نیافته است. بنابراین می توان گفت در پاییز ۹۸، ۴۲٪ از استان ها، امتیازی از این شاخص دریافت نکردند.

به نظر می رسد عدم آگاهی برخی استان ها از چگونگی دسترسی به مصوبات استانی و نیز مزایای اطلاع از نتایج مصوبات یکدیگر، عدم توجه استان ها به انتخاب موضوعات و لذا طرح مسائل تکراری در جلسات شوراهای استانی، اولویت ندادن به بررسی و طرح موضوعات بین استانی و عدم تجربه همکاری مشترک از جمله دلایل عمده ی کاهش روابط شوراهای استانی و دبیرخانه های متبوع با یکدیگر باشد.

بررسی مقایسه ای این دوره با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز بهار ۹۸، نشان می دهد که اگر چه ارتباط شوراهای استانی نسبت به تابستان ۹۶، با کاهش مواجه شده^۱، اما در مقایسه با سه ماهه دوم سال ۹۷ و نیز بهار ۹۸، میزان ارتباط افزایش یافته است، به نحوی که در تابستان ۹۸ این تعداد شامل ۱۵ استان و در مدت مشابه سال ۹۷ و بهار ۹۸ به ترتیب شامل ۱۳ و ۱۱ استان بوده است. بنابراین مشاهده می شود که طی چندین دوره ارزیابی، همچنان در اغلب دوره ها، کمتر از ۵۰ درصد استان ها، به برقراری ارتباط با یکدیگر تمایل نشان دادند.

نکته حائز اهمیت آن است که در مقایسه معیار این دوره با ارزیابی مدت مشابه در سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز شش ماهه اول ۹۸، نتایج نشان می دهد که ارتباط شوراهای استانی در این دوره نسبت به شش ماهه اول ۹۸ و نیز پاییز ۹۶ بیشتر و نسبت به پاییز ۹۷ کمتر شده است. در واقع، در سال ۹۶، ۲۹ درصد از استان ها، در سال ۹۷، ۶۵ درصد از استان ها و در بهار و تابستان ۹۸ به ترتیب ۳۶ و ۴۸ درصد از استان ها، با یکدیگر تعامل داشته که این رقم در سال ۹۸، به ۵۸ درصد رسیده است. بنابراین همان گونه که در صدهای حاصله نشان می دهند، در سال ۹۸، میزان ارتباط شوراهای استانی با یکدیگر، در هر دوره نسبت به دوره قبل با افزایش مواجه شده و انتظار می رود تا در دوره های آتی علاوه بر ارتباط دبیرخانه های شوراهای استانی در زمینه استفاده از دستور جلسات و موضوعات یکدیگر، شاهد برگزاری جلسات مشترک بین استانی و نیز حضور در جلسات شوراهای استانی یکدیگر باشیم.

^۱ در تابستان ۹۶، تعداد استان هایی که اقدام به ارتباط با یکدیگر نمودند، شامل ۱۷ استان می باشد.

سایر اقدامات و امتیازات ویژه

برخی اقدامات مفید و موثر دبیرخانه های شوراهای استانی در متن دستورالعمل پیش بینی نشده و هر دبیرخانه حسب مورد، اقدام به انجام آن می نماید. اطلاعات حاصله در خصوص این اقدامات که شامل مواردی از جمله برگزاری جلسات کارگروه کارشناسی، برگزاری همایش و سمینارها، آموزش نیروی انسانی و ... می شود از طریق گزارش فصلی به دبیرخانه شورای مرکز ار سال می گردد و این دبیرخانه، بر مبنای فعالیت ها و اقدامات صورت گرفته در طی یک دوره، امتیازی برای استان در نظر می گیرد. سقف امتیاز در نظر گرفته شده برای امتیاز ویژه، حداکثر ۵ امتیاز می باشد. لذا در صورتی که اقدامات صورت گرفته، کمتر از ۳ مورد باشد، امتیاز (۱)، اگر اقدامات و فعالیت ها بین ۳ الی ۶ مورد اعلام گردد، امتیاز (۳) و در صورتی که تعداد اقدامات انجام شده در یک دوره، بیش از ۶ مورد گزارش شود، امتیاز (۵) برای استان در نظر گرفته خواهد شد.

لازم به ذکر است امتیازی که به عنوان " امتیاز ویژه " در نظر گرفته می شود، جدای از ۱۰۰ امتیازی است که بر مبنای شاخص ها و معیارهای تعریف شده در دستورالعمل حاصل می گردد.

ارزیابی نهایی عملکرد شوراهای استانی گفت و گوی دولت و بخش خصوصی طی سه ماهه سوم سال ۱۳۹۸

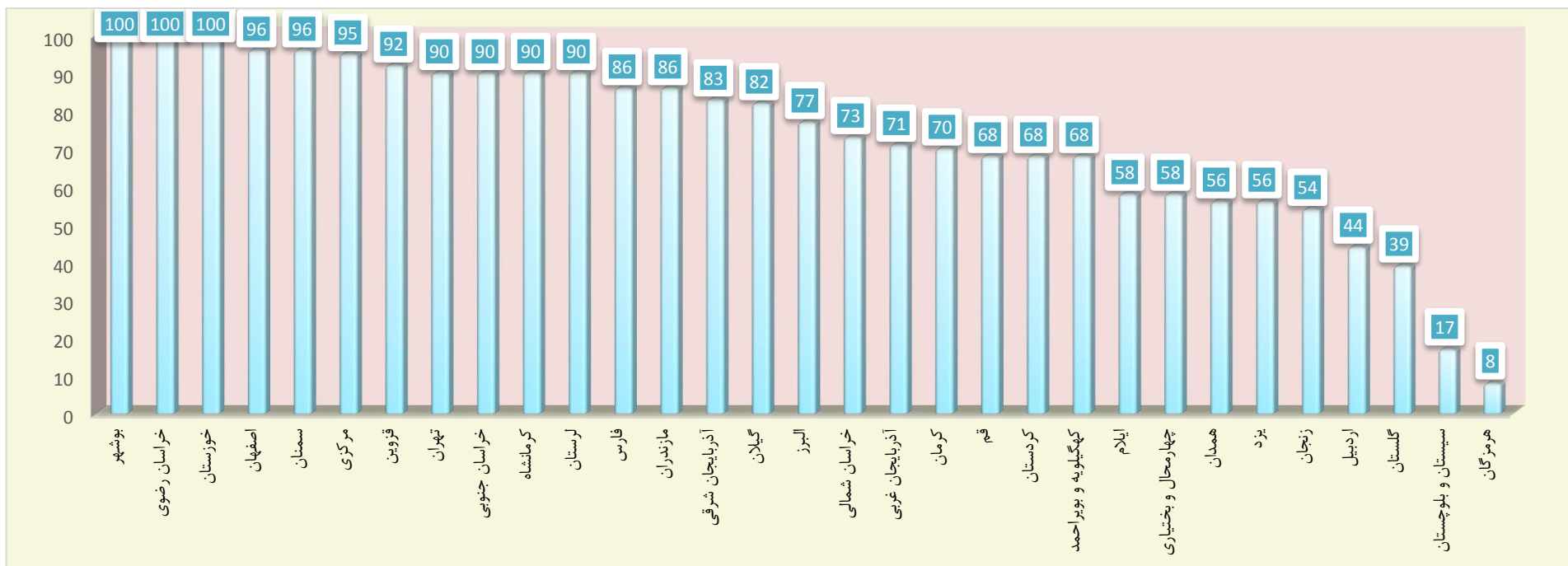
جدول زیر بر مبنای نتایج بدست آمده از ارزیابی عملکرد و پایش شوراهای استانی در سه ماهه سوم سال جاری، حاصل شده است. بر این اساس، استان بوشهر که برای اولین بار در صدر جدول قرار گرفته، همراه با استان های خراسان رضوی و خوزستان با کسب حداکثر امتیاز (۱۰۰)، رتبه اول را در بین ۳۱ استان کشور دارا می باشند. سپس استان های اصفهان و سمنان با امتیاز ۹۶، رتبه دوم را به خود اختصاص داده اند و استان مرکزی نیز با اختلاف یک امتیاز کمتر، نسبت به استان های اصفهان و سمنان، رتبه سوم را کسب نموده است.

رتبه	امتیاز	نام استان	ردیف
۱۰	۷۳	خراسان شمالی	۱۷
۱۱	۷۱	آذربایجان غربی	۱۸
۱۲	۷۰	کرمان	۱۹
۱۳	۶۸	قم	۲۰
		کردستان	۲۱
		کهگیلویه و بویراحمد	۲۲
۱۴	۵۸	ایلام	۲۳
		چهارمحال و بختیاری	۲۴
۱۵	۵۶	همدان	۲۵
		یزد	۲۶
۱۶	۵۴	زنجان	۲۷
۱۷	۴۴	اردبیل	۲۸
۱۸	۳۹	گلستان	۲۹
۱۹	۱۷	سیستان و بلوچستان	۳۰
۲۰	۸	هرمزگان	۳۱

رتبه	امتیاز	نام استان	ردیف
۱	۱۰۰	بوشهر	۱
		خراسان رضوی	۲
		خوزستان	۳
۲	۹۶	اصفهان	۴
		سمنان	۵
۳	۹۵	مرکزی	۶
۴	۹۲	قزوین	۷
۵	۹۰	تهران	۸
		خراسان جنوبی	۹
		کرمانشاه	۱۰
		لرستان	۱۱
۶	۸۶	فارس	۱۲
		مازندران	۱۳
۷	۸۳	آذربایجان شرقی	۱۴
۸	۸۲	گیلان	۱۵
۹	۷۷	البرز	۱۶

لازم به ذکر است از آن جایی که گزارش مزبور، بر اساس مدارک، مستندات و صورتجلسات ارسالی از سوی شوراهای استانی به دبیرخانه شورای گفت‌وگوی مرکز، تهیه و تنظیم شده است، لذا امتیاز کمتر از ۱۰ در جدول فوق، نشان دهنده عدم برگزاری جلسات در آن استان، طی بازه زمانی مذکور می باشد.

نمودار نتایج نهایی ارزیابی عملکرد و پایش شوراهای استانی گفت و گوی دولت و بخش خصوصی طی سه ماهه سوم سال ۹۸

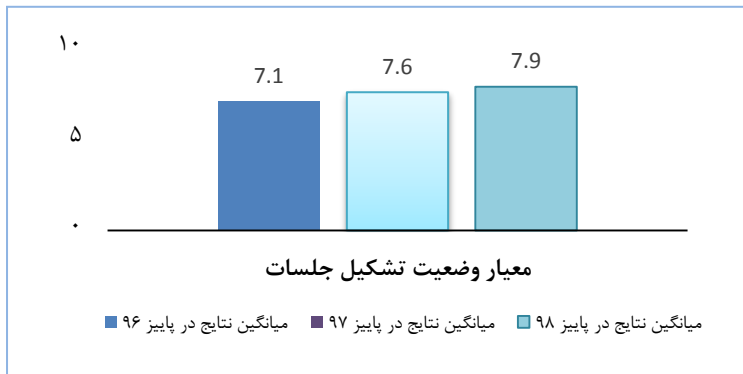
مقایسه میانگین نتایج ارزیابی نهایی شوراهای استانی در سه ماهه سوم سال ۹۸ با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ و شش ماهه اول ۹۸

در نمودار زیر، میانگین امتیازات نهایی شوراهای استانی در سه ماهه سوم ۹۸ در مقایسه با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷ و نیز بهار و تابستان ۹۸ نشان داده است. همانگونه که مشاهده می گردد، میانگین امتیازات در این دوره برابر با ۷۲/۹ می باشد، در حالی که در مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷، این رقم به ترتیب، ۵۴/۱ و ۶۷ بوده و در بهار و تابستان سال ۹۸ نیز به ترتیب ۵۸/۱ و ۶۴/۳ می باشد. عمده ترین علت بالاتر بودن میانگین امتیازات در این دوره را می توان ناشی از بهبود شاخص "پذیرش مصوبات ملی و فراگیر" نسبت به سایر دوره ها دانست که بالاترین امتیاز را نیز در بین شاخص های ارزیابی به خود اختصاص داده است.

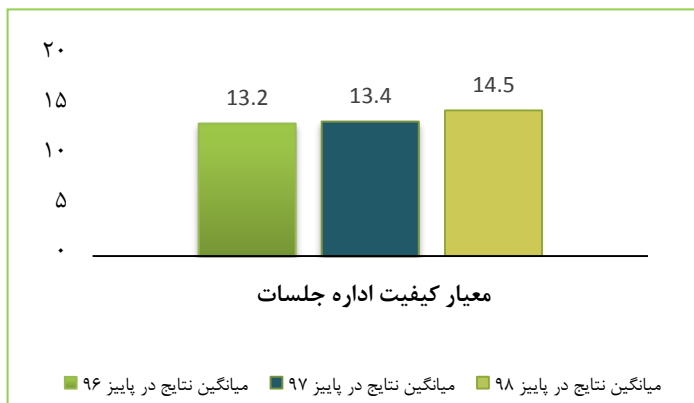
مقایسه میانگین معیارهای ارزیابی در سه ماهه سوم سال ۹۸ با مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷

حوزه ارزیابی: وضعیت تشکیل و کیفیت اداره جلسات شوراها

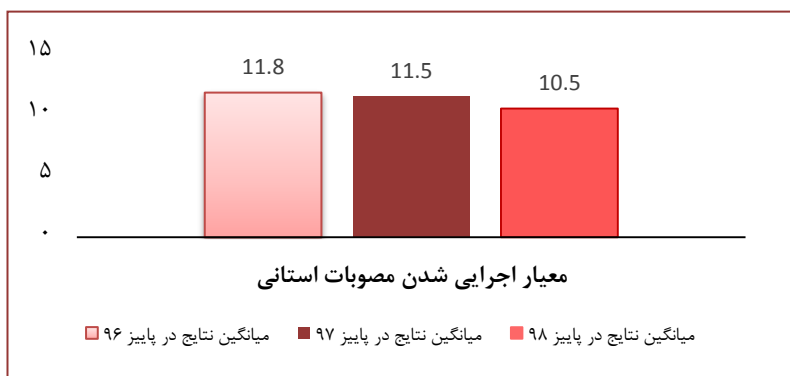

در نمودار مقابل، مشاهده می شود که در معیار وضعیت تشکیل جلسات، میانگین های بدست آمده از این معیار در هر دوره نسبت به دوره قبل با اندک تفاوت جزئی، روند صعودی داشته است. علت این افزایش، می تواند به دلیل برگزاری تعداد جلسات بیشتر در هر دوره نسبت به دوره قبل باشد.

در بررسی معیار کیفیت اداره جلسات، ملاحظه می گردد که میانگین امتیازات بدست آمده از این معیار در این دوره، نسبت به دو دوره گذشته، با افزایش مواجه بوده که علت این امر ناشی از اهمیت شوراهای استانی به شاخص دوم این معیار و رویکرد اکثر استان ها به بررسی کارشناسی موضوعات و دستورجلسات و تنظیم و تدوین آن ها در فرم گزارش های کارشناسی بوده است. چرا که در خصوص شاخص اول نه تنها افزایشی در میزان حضور استاندارد صورت نگرفت، بلکه نسبت به پاییز ۹۶ نیز با کاهش قابل ملاحظه ای مواجه شده است.

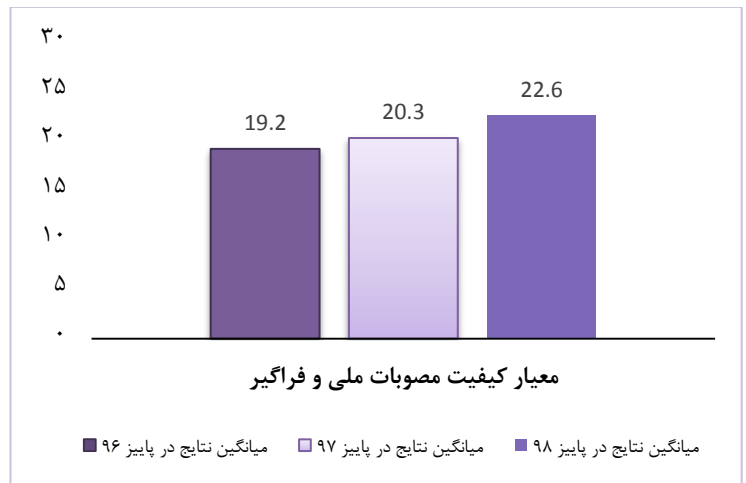
حوزه ارزیابی: نحوه انجام وظایف شورای استان

در معیار اجرایی شدن مصوبات استانی، میانگین نتایج حاصله طی دوره های مورد بررسی، نشان می دهد که میزان اجرای این مصوبات با روند نزولی مواجه شده است. در واقع به نظر می رسد میزان همکاری و تعامل سازمان ها و دستگاه های اجرایی به منظور اجرایی شدن مصوبات استانی علیرغم برگزاری جلسات متعدد از شروع فعالیت شوراهای استانی در حال کاهش می باشد. این امر می تواند به دلایلی از جمله عدم ضمانت اجرای مصوبات استانی، عدم برخورداری مدیران دستگاه های اجرایی از قدرت اختیار و

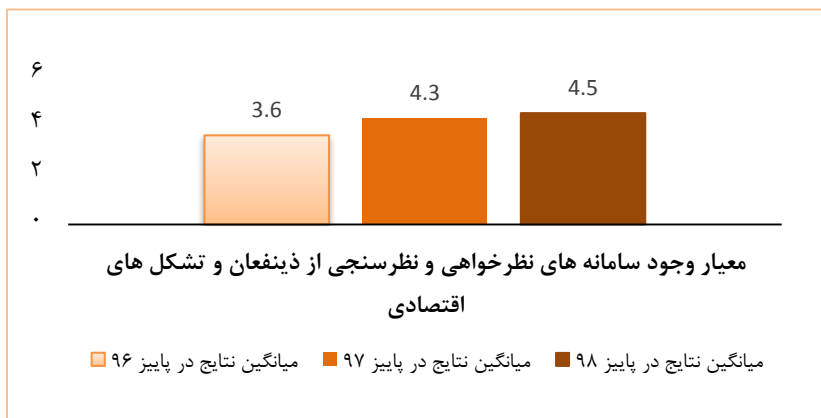
تصمیم گیری نسبت به اجرای مصوبات و موکول نمودن مراتب اجرای مصوبه به اخذ نظر از سازمان یا وزارتخانه متبوع باشد. اگر چه اهمیت ندادن دبیرخانه های شوراهای استانی نسبت به پیگیری مصوبات و حتی اتخاذ تصمیماتی با مدت زمان طولانی جهت اجرا، نیز می تواند از دیگر عوامل تاثیرگذار در کاهش معیار این دوره نسبت به مدت مشابه در سال های ۹۶ و ۹۷ باشد.

در نمودار رو به رو، معیار کیفیت مصوبات ملی و فراگیر که بیشترین امتیاز را در بین شاخص های ارزیابی به خود اختصاص داده است، در سه ماهه سوم سال ۹۸ نسبت به مدت مشابه سال های ۹۶ و ۹۷، روند صعودی قابل ملاحظه ای داشته است. عمده ترین علت آن علاوه بر برگزاری کارگاه های آموزشی صورت گرفته توسط دبیرخانه شورا در سال ۹۷، می تواند ناشی از رویکرد و توجه بیشتر شوراهای استانی و دبیرخانه های متبوع به بررسی و اتخاذ تصمیماتی در زمینه موضوعات ملی و فراگیر، اهمیت و دقت بیشتر در انتخاب موضوعات و توجه به راهنمای "شرایط پذیرش مصوبات ملی و فراگیر شوراهای استانی" به منظور نگارش صحیح مصوبات باشد. در واقع می توان گفت که علت افزایش این معیار در سه ماهه سوم سال ۹۸، ناشی از شاخص دوم معیار مذکور (پذیرش مصوبات ملی و فراگیر) بوده که وزن بیشتری را در ارزیابی نسبت به شاخص اول به خود اختصاص داده است.

نکته حائز اهمیت آن است که همچنان مشابه ارزیابی دوره های گذشته، شاهد اختلاف موجود بین نتیجه حاصل از ارزیابی این معیار با حداکثر امتیاز (۳۰ امتیاز) می باشیم. در واقع می توان گفت اگر چه تمایل شوراهای استانی به طرح موضوعات ملی و فراگیر در جلسات شورا افزایش یافته، اما باید توجه داشت که همانند دوره های قبل، علاوه بر بی توجهی استان ها به کیفیت و محتوای گزارش های کارشناسی، مصوبات ملی و فراگیر نیز در برخی از موارد، یا به درستی نگارش و تدوین نشده، یا ماهیت مصوبه ملی و فراگیر نداشته و یا سابقه طرح در جلسات شورای گفت و گوی مرکز یا کمیته ماده (۱۲) را دارند که با عدم پذیرش از سوی دبیرخانه مرکز مواجه می شوند. بر این اساس پیشنهاد می گردد تا شوراهای استانی و دبیرخانه های متبوع ضمن توجه به مستندات و دستورالعمل های مرتبط با شورا، جهت جلوگیری از موازی کاری موضوعات، اقدام به استعلام از دبیرخانه شورای مرکز، نمایند.

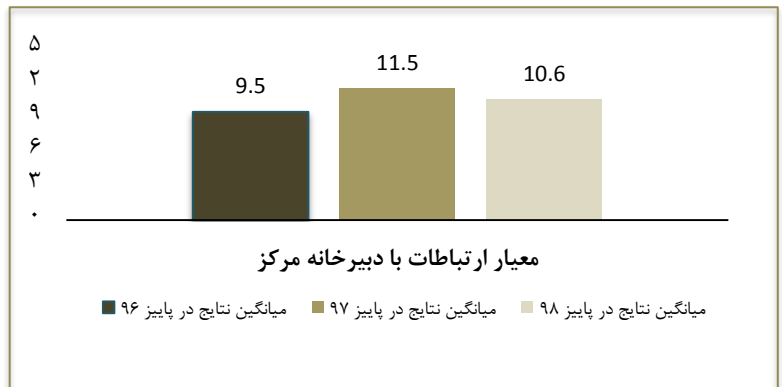
حوزه ارزیابی: نحوه انجام وظایف دبیرخانه شورای استان

طبق نمودار مقابل مشاهده می گردد اگر چه میانگین نتایج حاصل از این معیار در هر دوره نسبت به دوره قبل، روند صعودی داشته است اما همچنان اختلاف قابل ملاحظه ای بین میانگین های حاصله با حداکثر امتیاز (۷ امتیاز) وجود دارد. این امر عمدتاً به دلیل بی توجهی اغلب استان ها به استقرار سامانه بوده، به نحوی که اکثریت دبیرخانه های شوراهای استانی حتی در خصوص بارگذاری فرم ثبت درخواست تشکل های اقتصادی در سایت اتاق یا شورای گفت و گوی استان، تمایل چندانی نشان نمی دهند. البته باید توجه داشت که در برخی از استان هایی

که اقدام به بارگذاری فرم مزبور نموده اند، طبق اظهارات ایشان در گزارش های فصلی ارسالی، استقبال قابل توجهی از سوی تشکل ها صورت نگرفته و اغلب ارتباط به صورت مکاتبه ای بوده است. همچنین، با توجه به آن که هنوز تعداد قابل توجهی از استان ها فاقد سامانه می باشند، روند صعودی در معیار فوق ناشی از شاخص دوم این معیار (ارتباط با تشکل های اقتصادی) است که در این دوره در مقایسه با دوره های مورد بررسی با افزایش مواجه شده است.

همان گونه که در نمودار مشاهده می شود در این دوره نسبت به پاییز ۹۷، میانگین نتایج با کاهش مواجه شده است. علت این امر آن است که در پاییز ۹۸ نسبت به پاییز ۹۷، اغلب استان ها، علیرغم ابلاغ فرم های جدید استانی، صورتجلسات و گزارش های فصلی خود را در فرم قبلی و حتی در برخی موارد با تاخیر ارسال نموده و در بعضی از استان ها همچنان تکمیل صورتجلسات و گزارش ها با توجه به برگزاری چندین دوره کارگاه های آموزشی و تاکید بر چگونگی تکمیل صحیح مستندات مذکور، رعایت نشده است. از طرفی، افزایش میانگین ارزیابی این معیار در پاییز ۹۸ نسبت به مدت مشابه خود در سال ۹۶، می تواند ناشی از توجه بیشتر استان ها به برخی از وظایف از جمله پاسخگویی به فراخوان های صورت گرفته از سوی دبیرخانه مرکز، ارسال دعوتنامه و نیز اعلام نتایج پیگیری مصوبات استانی به این دبیرخانه باشد.

میانگین نتایج حاصله از معیار ارتباطات با سایر شوراهای استانی و دبیرخانه های متبوع، اگر چه در این دوره نسبت به دوره های گذشته اندکی افزایش یافته و نشان از ارتباط بیشتر آن ها با یکدیگر دارد، اما همچنان اختلاف زیادی تا حداکثر امتیاز (۳ امتیاز) مشاهده می گردد. در واقع، استان ها حتی با گذشت سه سال از ارزیابی شوراهای استانی، تمایلی به برقراری ارتباط با یکدیگر نداشته و در صورت داشتن تعامل، اغلب این اقدام به صورت مذاکرات تلفنی پیرامون دریافت نقطه نظرات و مستندات مربوط به دستور جلسات یکدیگر بوده و در خصوص اقداماتی دیگر نظیر برگزاری جلسات مشترک یا حضور در جلسات شوراهای استانی یکدیگر، میزان فعالیت بسیار پایین می باشد.

